

AICHR

ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ
ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນຮູ້
ບົດຄັດຫຍໍ້, ສະບັບອາຊຽນຄົບຮອບ 50 ປີ

ກອງເລຂາອາຊຽນ
ຈາກາຕາ

ສະມາຄົມບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນທີ 8 ສິງຫາ 1967. ປະເທດສະມາຊິກ ປະກອບມີ ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ, ກຳປູເຈຍ, ອິນໂດເນເຊຍ, ສປປ ລາວ, ມາເລເຊຍ, ມຽນມາ, ຟີລິບປິນ, ສິງກະໂປ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ກອງເລຂາອາຊຽນ ມີສຳນັກງານຕັ້ງຢູ່ຈາກາຕາ, ອິນໂດເນເຊຍ.

ສຳລັບຄຳຖາມ, ຕິດຕໍ່:

ກອງເລຂາອາຊຽນ
 ພະແນກການພົວພັນປະຊາຄົມ (CRD)
 70A ຈາລານ ສີສິນກາມານກາລາຈາ
 ຈາກາກຕາ 12110, ອິນໂດເນເຊຍ
 ໂທ : (62 21) 724-3372, 726-2991
 ແຟັກ : (62 21) 739-8234, 724-3504
 ອີເມວ : public@asean.org
 ອາຊຽນ: ປະຊາຄົມແຫ່ງໂອກາດ

ຈັດຢູ່ໃນສິ່ງພິມປະເພດຂໍ້ມູນ

ໄອຈາ : ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງຮູ້-ສະບັບອາຊຽນຄົບຮອບ 50 ປີ
 ຈາກາຕາ:ໜ່ວຍງານກອງເລຂາອາຊຽນ, ກໍລະກົດ 2017
 341.480959

1. ອາຊຽນ – ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານ
 2. ສິດທິມະນຸດ - ອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
- ISBN 978-602-6392-59-6

ອາຊຽນ: ປະຊາຄົມທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍໂອກາດ

ເນື້ອໃນໃນສິ່ງພິມນີ້ອາດຈະຖືກອ້າງອີງ ຫຼື ຖືກຈັດພິມຢ່າງເສລີ, ຖືກຮັບຮູ້ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ສຳເນົາການຈັດພິມຄືນໄດ້ຖືກສົ່ງເຖິງພະແນກພົວພັນປະຊາຄົມ (CRD) ຂອງເລຂາທິການອາຊຽນ, ຈາກາຕາ. ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ອາຊຽນ ສາມາດເບິ່ງອອນໄລນ໌ໄດ້ທີ່ ເວັບໄຊທ໌ອາຊຽນ: www.asean.org ລິຂະສິດຂອງປະຊາຄົມປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) 2017. ສະຫງວນລິຂະສິດ.

ສາລະບານ

ຄຳນຳ..... iv

ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ: ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນຮູ້..... 1

ພາກສະເໜີ..... 3

ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... 15

ກິດຈະກຳຂອງກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... 37

ຄຳຖາມທີ່ຖືກຖາມເລື້ອຍໆ..... 41

ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... ສຶກປີ 2016-2018..... 47

ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... ສຶກປີ 2013-2015.....69

ຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດສຶກປີ 2009-2012.....77

ຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາຖະແຫຼງການອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... 85

ພາລະບົດບາດຂອງກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ..... 103

ຄຳນຳ

ອາຊຽນ ໄດ້ບັນລຸນິມິດໝາຍສຳຄັນໃນປະຫວັດສາດ ດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ (AICHR) ໃນປີ 2009 ທີ່ເປັນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງຫຼັກໃນການຮັບຜິດຊອບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກົດບັດອາຊຽນ.

ໃນໄລຍະເວລາ 8 ປີ ທີ່ມີຕົວຕົນຂຶ້ນມາ AICHR ກໍໄດ້ມີຜົນສຳເລັດສຳຄັນໃນການສ້າງຕັ້ງຂອບວຽກການຮ່ວມມືທາງດ້ານສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ. ການຮັບຮອງເອົາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD) ໃນປີ 2012 ບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງຂອບວຽກຂອງອາຊຽນ ສຳລັບການຮ່ວມມືດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ເລິກເຊິ່ງຮອບດ້ານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງເປັນການເພີ່ມຄຸນຄ່າແກ່ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຂຶ້ນເຕັມອີກ. ຄຽງຄູ່ກັບຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ, ເອກະສານສອງສະບັບນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງບັນດາສະມາຊິກລັດຖະບານຂອງ ອາຊຽນ ໃນການປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ.

ດ້ວຍຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງການເມືອງຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການສຶກສາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນອາຊຽນ ຊຶ່ງສິ່ງດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງທີ່ AICHR ສຸມໃສ່ໃນຊຸມປີຕົ້ນໆທີ່ລິເລີ່ມການປະຕິບັດງານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜ່ານມາກໍມີການຮ່ວມມືກັນໃນຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ໃນຫຼາຍເສົາຄຳດ້ານສິດທິມະນຸດຂອງອາຊຽນ ເຊັ່ນວ່າ: ໃນຂົງເຂດການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄົນພິການ, ຊຶ່ງເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນການຊຸກຍູ້ການພັດທະນາໂດຍ AICHR ໃນການດຸ່ນດ່ຽງບົດບາດໜ້າທີ່ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດຕ່າງໆ. ເພື່ອສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍແຜນວຽກ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ, AICHR ຍັງໄດ້ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືຂອງຕົນ ກັບຄູ່ຮ່ວມງານຫຼາຍພາກສ່ວນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຈາກພາຍນອກໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ, ແລະ ລະດັບສາກົນ.

AICHR ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນທີ່ຖືເອົາຄວາມເຂົ້າໃຈປະຊາຊົນ ແລະ ມີປະຊາຊົນເປັນສູນກາງ. ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ຄະນະກຳມາທິການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດວຽກຕິດພັນກັບພາກປະຊາສັງຄົມໃນການພັດທະນາ ແລະ ເຮັດວຽກງານຫຼາຍດ້ານ. ຫຼາຍສະຖາບັນໄດ້ຮ່ວມເຮັດວຽກກັບ AICHR ແລະ ພາກປະຊາສັງຄົມ ຜ່ານການໃຫ້ສະຖານະພາບການປຶກສາຫາລືຂອງຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ ກັບອົງການຈັດຕັ້ງປະຊາສັງຄົມ (CSOs) ຊຶ່ງແມ່ນເປັນການພັດທະນາທີ່ໜ້າຍິນດີ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ເຊື່ອໝັ້ນວ່າ AICHR ຈະສືບຕໍ່ສ້າງສັນຍຸດທະສາດໃນການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ການປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ປຶ້ມຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ: ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງຮູ້ - ບົດຄັດຫຍໍ້, ສະບັບອາຊຽນຄົບຮອບ 50 ປີ ໄດ້ສັງລວມໂຄງຮ່າງ, ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ AICHR ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທີ່ມີການລວບລວມເອົາຄວາມຄົບໜ້າດ້ານຕ່າງໆ ລວມທັງການພັດທະນາຜ່ານມາຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນໃນປີ 2015 ແລະ ບັນດາເອກະສານພື້ນຖານຂອງ AICHR ເປັນຕົ້ນ ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ AHRD, ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງເອົາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງ AICHR. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ບົດຄັດຫຍໍ້ເຫຼົ່ານີ້ຈະໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການປະກອບສ່ວນຂອງ AICHR ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງ AICHR ໃນອະນາຄົດ.

ເລ ເລືອງ ມິນ
ເລຂາທິການໃຫຍ່ອາຊຽນ

AICHR: ສິ່ງທີ່ທ່ານຄວນຮູ້

ພາກສະເໜີ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງມາເປັນໄລຍະເວລາຫ້າທົດສະວັດ, ອາຊຽນ ໃນນາມອົງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ ໄດ້ພະຍາຍາມປັບປຸງຊີວິດ ການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນພາກພື້ນ, ໂດຍສະເພາະດ້ານເສດຖະກິດ, ການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ວັດທະນະທຳສັງຄົມ. ສິດທິມະນຸດເປັນ ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ (ມາດຕາ 1.7, 2.2.i, ແລະ 14), ແຜນແມ່ບົດ ການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນ ຄົງອາຊຽນ (ASEAN Political-Security Blueprint) ປີ 2009-2015 (ພາກທີ A.1.5), ແລະ ແຜນແມ່ບົດ ປະຊາຄົມການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນຄົງ ອາຊຽນ (ASEAN Political-Security Community Blueprint 2025) (ພາກທີ A.2.5).

ອາຊຽນໄດ້ສ້າງຕັ້ງອົງກອນດ້ານສິດທິມະນຸດລະດັບພາກພື້ນ ເພື່ອສະແດງ ໃຫ້ເຫັນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ແລະ ເພື່ອສືບຕໍ່ຮັບປະກັນຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງພົນລະ ເມືອງຂອງຕົນ. ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ (AICHR) ແລະ ຄະນະກຳມາທິການອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການ ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ACWC) ໄດ້ຮັບ ການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2009 ແລະ 2010 ຕາມລຳດັບ.

AICHR ໃນຖານະທີ່ເປັນໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນທີ່ມີພາລະບົດບາດເຮັດໜ້າທີ່ດຳເນີນການຮ່ວມມືດ້ານສິດທິມະນຸດກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນອື່ນ, ຄູ່ຮ່ວມງານ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຈາກພາຍນອກ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງແຜນການຮ່ວມມືດ້ານການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ. ແຕ່ວ່າ ມີຈັກຄົນໃນພາກພື້ນອາຊຽນທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ AICHR? ແລະ ມີຈັກຄົນທີ່ຮູ້ວ່າ AICHR ເກີດຂຶ້ນໄດ້ແນວໃດ ແລະ ມີໜ້າທີ່ຫຍັງແດ່? ໜັງສືເຫຼັ້ມນີ້ ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ແທ້ຈິງ ກ່ຽວກັບ AICHR ແລະ ການພັດທະນາສິດທິມະນຸດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

ອາຊຽນ

ອາຊຽນ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນວັນທີ 8 ສິງຫາ 1967, ໂດຍຜ່ານການລົງນາມຖະແຫຼງການອາຊຽນ (ຖະແຫຼງການບາງກອກ) ໂດຍລັດກໍ່ຕັ້ງອາຊຽນ 05 ປະເທດຄື: ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟິລິບປິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ໄທ. ຕໍ່ມາໄດ້ມີລັດພາຄີລົງນາມເພີ່ມອີກ ຫ້າປະເທດ ຄື ບູໄນດາຣູຊາລາມ (1984), ຫວຽດນາມ (1995), ສປປ ລາວ ແລະ ມຽນມາ (1997) ແລະ ກຳປູເຈຍ (1999) ເຮັດໃຫ້ຈຳນວນລັດສະມາຊິກອາຊຽນເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 10 ປະເທດ.

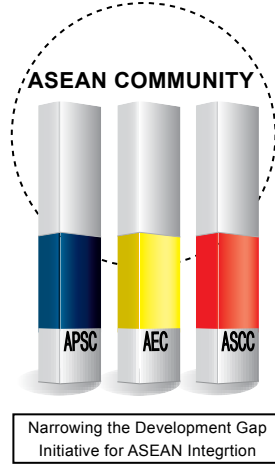
ຈຸດປະສົງຂອງອາຊຽນ, ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ ບາງສ່ວນມີດັ່ງນີ້:

- ຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສັນຕິພາບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຄຸນຄ່າທາງດ້ານສັນຕິພາບໃນພາກພື້ນ;
- ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຍືດຍຸ່ນໃນພາກພື້ນ ດ້ວຍການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າໃນດ້ານການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ;

- ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ປະຊາຊົນ ແລະ ລັດສະມາຊິກຂອງອາຊຽນໄດ້ດຳລົງຊີວິດຢ່າງສັນຕິ ກັບໂລກ ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ສາມັກຄີ;
 - ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມແຕກຕ່າງໃນການພັດທະນາພາຍໃນອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຮ່ວມມືຫຼາຍຝ່າຍ;
 - ເພື່ອຮັດແໜ້ນປະຊາທິປະໄຕ, ເພີ່ມທະວີການປົກຄອງທີ່ດີ ແລະ ການປົກຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດພາຄີອາຊຽນ;
 - ເພື່ອພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດໃນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຊີວິດຍາວນານ, ແລະ ໃນດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ;
 - ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການເປັນຢູ່ທີ່ດີ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ ໂດຍການໃຫ້ໂອກາດເຂົ້າເຖິງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ;
 - ສົ່ງເສີມການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນຕາມທິດປະຊາຊົນ ໂດຍທີ່ສະໜັບສະໜູນທຸກຂະແໜງໃນສັງຄົມໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ, ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຂະບວນການເຊື່ອມໂຍງອາຊຽນ ແລະ ການສ້າງປະຊາຄົມ;
 - ສົ່ງເສີມຄວາມເປັນເອກະລັກອາຊຽນໂດຍຜ່ານການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ວັດທະນະທຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ມໍລະດົກຂອງພາກພື້ນ;
- ກົດບັດອາຊຽນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປີ 2008 ມີສະຖານະທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຂອບວຽກຂອງສະຖາບັນສຳລັບອາຊຽນ. ການຈັດມາດຕະຖານ, ລະບຽບ, ແລະ ຄຸນຄ່າຂອງອາຊຽນ, ກົດບັດຍັງໄດ້ຮັບປະກັນໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຊັດເຈນສຳລັບອາຊຽນ.

ອາຊຽນ ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ໃນການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນໃນປີ 2015, ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາ “ແຜນຍຸດທະສາດ ສຳລັບປະຊາຄົມອາຊຽນ 2009-2015”. ປະຊາຄົມນີ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍ 03 ເສົາ ຄຳປະຊາຄົມ, ພ້ອມທັງຍຸດທະສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄື: ຍຸດທະສາດປະຊາຄົມການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນຄົງອາຊຽນ (APSC), ຍຸດທະສາດປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC), ແລະ ຍຸດທະສາດປະຊາຄົມສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳອາຊຽນ (ASCC). ແຕ່ລະປະຊາຄົມມີສະພາປະຊາຄົມຂອງຕົນທີ່ປະສານວຽກກັບໜ່ວຍງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນພາຍໃຕ້ຂອບເຂດອຳນາດຂອງຕົນ.

ໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ ຄັ້ງທີ 27 ທີ່ ກົວລາລຳເປີ, ປະເທດມາເລເຊຍ, ອາຊຽນຍິນດີກຽມສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ຮັບຮອງ “ອາຊຽນ 2025: ການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍກັນ” ຊຶ່ງເປັນຜົນສຳເລັດຂອງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງ. ໃນນີ້ ປະກອບມີຖະແຫຼງການກົວລາລຳເປີ ກ່ຽວກັບ ອາຊຽນ 2025: ການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍກັນ, ວິໄສທັດປະຊາຄົມອາຊຽນ 2025, ແຜນແມ່ບົດປະຊາຄົມການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນຄົງອາຊຽນ 2025, ແຜນແມ່ບົດປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ 2025 ແລະ ແຜນແມ່ບົດປະຊາຄົມສັງຄົມ-ວັດທະນະທຳອາຊຽນ 2025. ເອກະສານສຳຄັນດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເປັນສິ່ງກຳນົດວຽກໃນທົດສະວັດຕໍ່ໜ້າ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງໃນການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເມືອງໃຫ້ມີຄວາມກົມກຽວກັນ, ດ້ານເສດຖະກິດມີການປະສານສົມທົບກັນ ແລະ ປະຊາຄົມສັງຄົມທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ - ເປັນອາຊຽນທີ່ມີການສ້າງປະຊາຄົມຕາມທິດປະຊາຊົນ ແລະ ເອົາປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງແທ້ຈິງ. ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ ຊຶ່ງປະກອບມີປະມຸກລັດ/ລັດຖະບານອາຊຽນ, ເປັນອົງກອນສູງສຸດທີ່ວາງນະໂຍບາຍໃນອາຊຽນ. ບັນດາປະມຸກລັດຈະພົບກັນຢູ່ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ 2 ຄັ້ງ/ຕໍ່ປີ. ຜູ້ນຳອາຊຽນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຂອງຕົນທີ່ພົບປະກັນໃນນາມ ສະພາປະສານງານອາຊຽນ (ACC) ແລະ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນ (AMM).

ນອກຈາກໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງອາຊຽນແລ້ວ, ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນປະຈຳອາຊຽນໃນລະດັບ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດເພື່ອໄປນັ່ງເປັນສະມາຊິກຄະນະກຳມາທິການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນ (CPR). CPR ມີໜ້າທີ່ປະສານງານກັບກອງເລຂາຊາດອາຊຽນ ແລະ ໜ່ວຍງານລັດຖະມົນຕີອາຊຽນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຮ່ວມມືໃນອາຊຽນ ກັບ ຄູ່ຮ່ວມມືພາຍນອກ. ການສະໜັບສະໜູນວຽກຕ່າງໆ ແລະ

ຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆ ທີ່ຮັບຮອງໂດຍອາຊຽນ ແມ່ນກອງເລຂາອາຊຽນເປັນຜູ້ດຳເນີນການ. ກອງເລຂາອາຊຽນແມ່ນນຳພາໂດຍເລຂາທິການອາຊຽນ (ຊຶ່ງມີຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າ ລັດຖະມົນຕີ) ແລະ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ຮອງເລຂາທິການ 04 ທ່ານ, ຊຶ່ງມີ 01 ທ່ານ ຈາກແຕ່ລະປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ 01 ທ່ານ ຈາກປະຊາຄົມ ແລະ ການຮ່ວມມືການຕ່າງປະເທດຂອງອາຊຽນ. ສິດທິມະນຸດໃນວາລະຂອງອາຊຽນໃນປີ 1993, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມລະດັບໂລກ ໃນດ້ານສິດທິມະນຸດຢູ່ ວຽນນາ, ປະເທດ ໂອຕຣິດ. ສະມາຊິກປະເທດອາຊຽນໃນເວລານັ້ນ ປະກອບມີພຽງແຕ່ 06 ປະເທດ ກໍໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມໝົດທຸກປະເທດ. ໝາກຜົນຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ແມ່ນຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນການປະຕິບັດວຽກ.

ການພັດທະນາສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ

ໃນເວລາຕໍ່ມາ, ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຂອງອາຊຽນ ໄດ້ອອກຖະແຫຼງການຮ່ວມຂອງກອງປະຊຸມ AMM ຄັ້ງທີ 26 (ກໍລະກົດ 1993) ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້ :

16. ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຍິນດີຮັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງສາກົນທີ່ໄດ້ບັນລຸໄວ້ໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມສາກົນຂອງໂລກ ວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ ທີ່ ວຽນນາ, ໃນລະຫວ່າງວັນທີ 14-25 ມິຖຸນາ 1993, ແລະ ຍືນຍັນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງອາຊຽນ ໃນດ້ານສິດທິມະນຸດ ແລະ ການເຄົາລົບສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຖະແຫຼງການວຽນນາ ວັນທີ 25 ມິຖຸນາ 1993, ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດວ່າ ສິດທິມະນຸດມີຄວາມສຳພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກເປັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງໄດ້ ປະກອບມີ ສິດທິທາງດ້ານປະຊາຊົນ, ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ສິດທິເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັນ. ສິດທິດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ລວມເຂົ້າກັນ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ສະພາບແວດລ້ອມວັດທະນະທຳ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການເມືອງສະເພາະ. ພວກເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນຍ້າວ່າ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດບໍ່ຄວນເປັນເລື່ອງຂອງການເມືອງ.
17. ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດເຫັນດີວ່າ ອາຊຽນຄວນປະສານງານກັນ ກ່ຽວກັບວິທີການສຶກສາຮ່ວມກັນໃນດ້ານ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການເຮັດ

ວຽກ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ, ພ້ອມນັ້ນພວກເພິ່ນຍັງໃຫ້ຂໍ້ສັ່ງເກດວ່າ ກົດບັດ ສປຊ ໄດ້ສ້າງຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ສັ່ງເກດການທີ່ເປັນລັກສະນະຈັກກະວານ ແລະ ສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງການຮ່ວມມືສາກົນ. ບັນດາລັດຖະມົນຕີອາຊຽນຍັງໄດ້ເນັ້ນວ່າ ການພັດທະນາເປັນສິດທິບໍ່ສາມາດຕັດອອກໄດ້ ແລະ ການນຳໃຊ້ສິດທິມະນຸດເພື່ອເປັນເງື່ອນໄຂສຳລັບການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານພັດທະນາ ຈະເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ສາມາດເປັນການບັນທອນຄວາມເປັນເອກະສັນສາກົນ ຕໍ່ກັບສິດທິມະນຸດ. ພວກເພິ່ນຍັງເນັ້ນຍ້າວ່າ ການປົກປ້ອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດໃນຊຸມຊົນສາກົນ ຄວນຄຳນຶງເຖິງຫຼັກການເຄົາລົບອະທິປະໄຕຂອງຊາດ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົນຖ້ວນ ແລະ ການບໍ່ແຊກແຊງກິດຈະການພາຍໃນຂອງລັດ. ພວກເພິ່ນຍັງເຫັນດີວ່າອິດສະລະພາບ, ຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມມີສະຖຽນລະພາບຂອງຊາດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມແບບສົມດູນກັນລະຫວ່າງສິດທິຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ, ໂດຍຜ່ານການຮັບຮູ້ສິດທິຕ່າງໆຂອງບຸກຄົນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ.

18. ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈຫຼາຍຕໍ່ການທົບທວນຄວາມຄືບໜ້າ ອາຊຽນໃນການໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງຕົນມີເສລີພາບຈາກຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, ໂດຍເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດດຳລົງຊີວິດດ້ວຍສັກສີ. ພວກເພິ່ນຍັງເນັ້ນຍ້າວ່າ ການລະເມີດສິດທິມະນຸດຂັ້ນພື້ນຖານຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຄືນໃໝ່ ແລະ ບໍ່ຄວນຖືກຜ່ອນສົ້ນຜ່ອນຍາວພາຍໃຕ້ຂໍ້ອ້າງໃດໜຶ່ງ. ພວກເພິ່ນຍັງເນັ້ນຕື່ມເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດໃນທຸກດ້ານ ແລະ ລັດຖະບານທຸກປະເທດຕ້ອງຍືດໜັ້ນມາດຕະຖານຂອງມະນຸດ ແລະ ເຄົາລົບກຽດສັກສີຂອງມະນຸດ. ຕໍ່ບັນຫານີ້ ແລະ ຕໍ່ການສະໜັບສະໜູນຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນການປະຕິບັດງານ ໃນວັນທີ 25 ມິຖຸນາ 1993, ລັດຖະມົນຕີອາຊຽນເຫັນດີວ່າ ອາຊຽນຄວນພິຈາລະນາການສ້າງຕັ້ງກົນໄກທີ່ເໝາະສົມ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດຢູ່ພາກພື້ນ. ນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ອາຊຽນຕັ້ງຕໍ່ໃສ່ການພັດທະນາລະບອບສິດທິມະນຸດຢູ່ພາກພື້ນ.

ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນທີ່ບໍ່ເປັນທາງການຄັ້ງທີສອງ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ກົວລາລຳເປີ ໃນວັນທີ 15 ທັນວາ 1997 ໄດ້ຮັບຮອງວິໄສທັດອາຊຽນ 2020 ຊຶ່ງໄດ້ວາງວິໄວທັດອາຊຽນຢ່າງກວ້າງຂວາງສຳລັບປີ 2020 ຄື: ອາຊຽນ ໃນຖານະທີ່ເປັນຈຸດສຸມຂອງຊາດອາຊີຕະເວັນອອກສຽງໃຕ້, ເບິ່ງຈາກທາງນອກ, ດຳລົງຊີວິດໃນສັນຕິພາບ, ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ວັດທະນະຖາວອນ, ເປັນຄູ່ຮ່ວມມືກັນໃນການພັດທະນາຢ່າງທ້າວຫັນ ແລະ ເປັນຊຸມຊົນທີ່ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄົມ. ເພື່ອເປັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິໄສທັດໄລຍະຍາວດັ່ງກ່າວ, ແຜນວຽກປະຕິບັດງານຮ່າໂນ້ຍ (HPA) ປີ 1997 ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ.

ພາຍໃຕ້ພາກທີ IV, ວັກທີ 4.8 ຂອງ HPA, ອາຊຽນຜູກມັດໂຕເອງໃນການເພີ່ມການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດພາຍໃນປະເທດອາຊຽນ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດທັງໝົດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານຂອງທຸກຄົນ ອີງຕາມກົດບັດສະຫະປະຊາຊາດ, ຖະແຫຼງການສາກົນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນງານ.

ເພື່ອເປັນການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິໄສທັດອາຊຽນປີ 2020 ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ລັດພາຄີອາຊຽນໄດ້ສ້າງແຜນງານວຽງຈັນຂຶ້ນໃນປີ 2004. ໃນແຜນງານນີ້, ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ ‘ການພັດທະນາການເມືອງ’, ລັດພາຄີ ເຫັນດີ “ສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ ແລະ ພັນທະດ້ານຕ່າງໆ”. 05 ປີ ຕໍ່ມາ, ລັດພາຄີອາຊຽນໄດ້ຕັດສິນໃຈແລ້ງການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນພາຍໃນປີ 2015. ລັດພາຄີ ໄດ້ຮັບຮອງແຜນງານຍຸດທະສາດສຳລັບປະຊາຄົມອາຊຽນ 2009-2015 ແລະ ແຜນແມ່ບົດປະຊາຄົມອາຊຽນທັງ 03 ສະບັບ.

ອົງປະກອບຂອງສິດທິມະນຸດ, ທີ່ໄດ້ບັນຍັດໃນແຜນງານວຽງຈັນ ປີ 2004 ໄດ້ຖືກຍ້າຍຄືນ ໃນແຜນປະຕິບັດງານພາຍໃຕ້ປະຊາຄົມການເມືອງ-ຄວາມໝັ້ນຄົງ (APSC) ປີ 2009-2015, ພາກ A.1.5. “ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ”, ປະກອບມີແຜນວຽກ 07 ຢ່າງ.

AICHR ແລະ ຄະນະກຳມາທິການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນ (CPR) ຂອງອາຊຽນ

ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງອາຊຽນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັງຄົມທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃຫ້ເກີດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ຮັບປະກັນການໃຊ້ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ຂອງປະຊາຊົນ ແມ່ນໄດ້ຖືກເນັ້ນຢ້າຄືນພາຍໃຕ້ແຜນແມ່ບົດ APSC ປີ 2025, ພາກທີ A.2.5 “ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ, ອິດສະລະພາບພື້ນຖານ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ປະຊາຊົນຂອງພວກເຮົາດຳລົງຊີວິດດ້ວຍກຽດສັກສີ, ສັນຕິພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ຄວາມວັດທະນະຖາວອນ” ດ້ວຍເນື້ອໃນລຸ່ມນີ້:

ການປະຕິບັດງານ:

- i. ສົ່ງເສີມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ສະຖາບັນພາຍໃນ, ສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດດ້ານການສຶກສາ ແລະ ປົກສາທາລິກັບຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ii. ສົ່ງເສີມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມສົນທິສັນຍາສາກົນຫຼັກດ້ານສິດທິມະນຸດ ແລະ ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ;
- iii. ຊຸກຍູ້ສະມາຊິກອາຊຽນໃນການສົ່ງເສີມການພົວພັນກັບສປຊ ແລະ ກົນໄກສິດທິມະນຸດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນເປັນພາຄີ, ລວມທັງ ກົນໄກການທົບທວນປະຈຳໄລຍະ ແລະ ອົງກອນສົນທິສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍຄື ການແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ດີ;
- iv. ສະໜັບສະໜູນ (AICHR) ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທີ່ຈຳເປັນຂອງຕົນ ອີງຕາມໜ້າວຽກ (TOR);
- v. ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມຕ່າງໆ ໃນການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ລະຫວ່າງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດບັດອາຊຽນ, ຖະແຫຼງການ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD) ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ AHRD ກໍຄືຖະແຫຼງການ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດສາກົນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ທີ່ຊາດສະມາຊິກອາຊຽນເປັນພາຄີ;
- vi. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດອາຊຽນ AHRD ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ AHRD, ລວມທັງການການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ແລະ ການສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ຂອງສາທາລະນະຕໍ່ກັບຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວນີ້;
- vii. ສົ່ງເສີມການຮຽນຮ່ວມ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດຂອງທັງ 03 ເສົາຄໍ້າ ຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນ, ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືພາຍໃນໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- viii. ສົ່ງເສີມການປະສານສົມທົບ ແລະ ການປຶກສາຫາລື ເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ ພາຍໃນ AICHR, ໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ “CSOs” ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ;

- ix. ສືບຕໍ່ວຽກ AICHR ໃນການຮ່ວມມືກັນໃນການຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສິດທິມະນຸດທີ່ສອດຄ່ອງກັບໜ້າວຽກ (TOR);
- x. ສືບຕໍ່ວຽກ AICHR ໃນການຮັບຂໍ້ມູນຈາກຊາດສະມາຊິກອາຊຽນກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ;
- xi. ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງສາທາລະນະຊົນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ; ພາຍໃນປະຊາຊາດອາຊຽນ, ລວມທັງການພົມເຜີຍແຜ່ຄວາມຄືບໜ້າຂອງກິດຈະກຳປະຈຳໄລຍະຂອງ AICHR ແລະ ຂໍ້ມູນສາທາລະນະທີ່ເປັນກິດຈະກຳຂອງໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ; ຊົນ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ; ພາຍໃນປະຊາຊາດອາຊຽນ, ລວມທັງການພົມເຜີຍແຜ່ຄວາມຄືບໜ້າຂອງກິດຈະກຳປະຈຳໄລຍະຂອງ AICHR ແລະ ຂໍ້ມູນສາທາລະນະທີ່ເປັນກິດຈະກຳຂອງໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- xii. ພິຈາລະນາການທົບທວນພາລະບົດບາດໜ້າວຽກຂອງ TOR ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ TOR ຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການຂອງກົດບັດອາຊຽນ, ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດພາຍໃນອາຊຽນ;
- xiii. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງເຄືອຄ່າຍກົນໄກສິດທິມະນຸດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ຕະຫຼອດຮອດ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ “CSOs” ອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອົງການຂະແໜງການຂອງອາຊຽນອື່ນໆ.
- xiv. ສົ່ງເສີມການປະສານງານ ແລະ ການປຶກສາຫາລືພາຍໃນລະຫວ່າງອົງການອາຊຽນທີ່ມີສ່ວນພົວພັນກັນ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຖະແຫຼງການກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດອາຊຽນ AHRD ຖະແຫຼງການຮາໂນ້ຍ ກ່ຽວກັບ ການເພີ່ມສະຫວັດດີການ ແລະ ການພັດທະນາແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍອາຊຽນ ກໍຄືຖະແຫຼງການບາຫຼີ ກ່ຽວກັບ ການເພີ່ມໜັ້ທີ່ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນພິການໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັກສາການລາຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແຕ່ລະໜ່ວຍອົງການ; ແລະ

- xv. ຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດກັບໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຮັກສາສາຍການລາຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເລັ່ງວຽກຂອງກຳມາທິການອາຊຽນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງ ແລະ ສິ່ງເສີມສິດທິຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ໃນການພັດທະນາເຄື່ອງມື ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິດທິຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນຢ່າງດີ ຢູ່ພາຍໃນ ພາກພື້ນ, ອີງຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ນະໂຍບາຍຂອງປະເທດສະມາຊິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

The logo for AICHR (Association of Inter-Regional Centres for Human Rights) is displayed in large, colorful letters. The letters are outlined in black and filled with different colors: 'A' is orange, 'I' is purple, 'C' is red, 'H' is yellow, and 'R' is green. The logo is set against a background of blue and green curved shapes on the right side of the page.

AICHR

AICHR

“ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການຂອງກົດ
ບັດອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິ
ມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ, ອາຊຽນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ
ໜ່ວຍງານສິດທິມະນຸດ” (ກົດບັດອາຊຽນ, ມາດຕາ 14).

ຄະນະຜູ້ແທນລະດັບສູງຂອງໜ່ວຍງານສິດທິມະນຸດອາຊຽນ ໄດ້ຮ່າງພາລະ ບົດບາດໜ້າວຽກຂອງ AICHR ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດອາຊຽນໃນເດືອນກໍລະກົດ 2009. ໃນວັນທີ 23 ຕຸລາ 2009, ຕົວແທນຂອງ ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ “ AICHR ” ຈຳນວນ 10 ທ່ານ, ປະເທດລະ 01 ທ່ານ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງ ແລະ AICHR ໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນງານຢ່າງເປັນທາງການໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນຄັ້ງທີ 15 ທີ່ຊະອຳຫົວຫິນ, ປະເທດໄທ. ໃນຖະແຫຼງການຊະອຳຫົວຫິນກ່ຽວກັບການດຳເນີນງານຂອງ AICHR, ຜູ້ນຳອາຊຽນໄດ້ກ່າວວ່າ AICHR ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດໃນ 10 ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເພື່ອພັດທະນາການຮ່ວມມືດ້ານສິດທິມະນຸດຢູ່ພາກພື້ນ. ການສ້າງຕັ້ງ AICHR ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງອາຊຽນໃນການນຳມາເຊິ່ງຍຸດທະສາດການເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນດ້ານສິດທິມະນຸດ, ເຊິ່ງມັນໄດ້ຮັບການອອກແບບໃຫ້ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງພາຍໃນ ໂຄງສ້າງອົງການຈັດຕັ້ງອາຊຽນ ແລະ ສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລວມທັງໝົດໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ. ອຳນາດການຕັດສິນໃຈຂອງ AICHR ແມ່ນຂຶ້ນກັບການປຶກສາຫາລື ແລະ ຄວາມເປັນເອກະສັນ. AICHR ຮ່ວມມືສົນທະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບນິຕິບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊຽນ ແລະ ຍັງປຶກສາຫາລືສະຖາບັນ, ນິຕິບຸກຄົນ ກັບຊາດອື່ນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນອື່ນໆ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ. AICHR ຈັດກອງປະຊຸມສາມັນ 02 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມເພີ່ມເຕີມ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ. AICHR ໄດ້ສ້າງເອກະສານພື້ນຖານຈຳນວນໜຶ່ງ ໃຫ້ເປັນຂອບວຽກ ແລະ ພື້ນຖານສຳລັບການດຳເນີນງານເຊັ່ນ:

- ແຜນວຽກ 05 ປີ 2010 - 2015 ຂອງ AICHR, ແຜນວຽກ 05 ປີ 2016 - 2020 ຂອງ AICHR, ແລະ ຕົວກຳນົດງົບປະມານ;
- ໂຄງການ / ກິດຈະກຳບຸລິມະສິດ (2010 - 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 ແລະ 2017) ພ້ອມທັງງົບປະມານປະຈຳປີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

- ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດງານ (ຫຼື ເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ ຄູ່ມື AICHR);
- ລະບຽບຂັ້ນຕອນຂອງກອງທຶນ AICHR (ຫຼື ເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ the ROP of the AICHR Fund);
- ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ມາດຕະຖານງົບປະມານ;
- ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ຄະນະບັນນາທິການເວັບໄຊ້ທ໌ AICHR;
- ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ທິດທາງລະຫວ່າງ AICHR ແລະ ໜ່ວຍງານກອງເລຂາອາຊຽນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິດທິມະນຸດ;
- ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ສາຍພົວພັນ AICHR ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ; ແລະ
- ລະບຽບຂັ້ນຕອນຂອງບັນຊີໂຄງການ AICHR (ຫຼື ເອີ້ນອີກຢ່າງໜຶ່ງວ່າ the ROP of the AICHR Programme Account).

ລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດອາຊຽນເຊື່ອມປະສານກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ AICHR ທີ່ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຄັ້ງທີ 48

ພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ AICHR

ໜ້າວຽກຂອງ AICHR ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພັນທະ 14 ຂໍ້ຄື:

- i. ເພື່ອພັດທະນາຍຸດທະສາດສຳລັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານເພື່ອເປັນສ່ວນປະກອບໃນການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນ;
- ii. ເພື່ອພັດທະນາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສ້າງຂອບວຽກສຳລັບການຮ່ວມມືທາງດ້ານສິດທິມະນຸດ ຜ່ານສິນທິສັນຍາອາຊຽນ ແລະ ເຄື່ອງມືອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດ;
- iii. ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ສິດທິມະນຸດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນລະຫວ່າງປະຊາຊົນອາຊຽນຜ່ານການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ;
- iv. ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມສາມາດສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາດ້ານສິດທິມະນຸດສາກົນ ທີ່ລັດພາຄີອາຊຽນລົງນາມຢ່າງມີຄຸນນະພາບ;
- v. ຊຸກຍູ້ລັດພາຄີອາຊຽນໃນການພິຈາລະນາເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສິນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ;
- vi. ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຄື່ອງມືອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດຢ່າງເຕັມສ່ວນ;
- vii. ໃຫ້ການບໍລິການຄຳປຶກສາ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແກ່ໜ່ວຍງານຂະແໜງການອາຊຽນ ຕາມການສະເໜີ;
- viii. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຈລະຈາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊຽນ, ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມມືອື່ນໆ, ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນພາກທີ V ຂອງກົດບັດອາຊຽນ ;
- ix. ປຶກສາຫາລືກັບສະຖາບັນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນແຫ່ງຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າເໝາະສົມ;

- x. ຮັບຂໍ້ມູນຈາກລັດພາຄີອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ;
- xi. ເພື່ອພັດທະນາມາດຕະການຕ່າງໆຮ່ວມກັນ ແລະ ຈຸດຍືນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດແກ່ອາຊຽນ;
- xii. ເພື່ອກະກຽມຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ຫົວຂໍ້ສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ;
- xiii. ສົ່ງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະກຳຂອງຕົນ ຫຼື ບົດລາຍງານອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດອາຊຽນ; ແລະ
- xiv. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດອາຊຽນ ມອບໝາຍໃຫ້. ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ແຕ່ລະຄົນໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະບານຂອງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊິ່ງມີວາລະ 03 ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ 01 ສະໄໝ. ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນຢ່າງເປັນທຳ ອີງຕາມກົດບັດອາຊຽນ ແລະ ພາລະບົດບາດກ່ຽວກັບໜ້າວຽກຂອງ AICHR.

ພາລະບົດບາດກ່ຽວກັບໜ້າວຽກຂອງ AICHR ຍັງໄດ້ກຳນົດສາຍການລາຍງານຂອງ AICHR, ການຈັດກອງປະຊຸມ, ໜ້າທີ່ຂອງປະທານ AICHR, ຂັ້ນຕອນການຕັດສິນໃຈ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃຫ້ສາທາລະນະ, ສາຍພົວພັນຂອງ AICHR ກັບໜ່ວຍງານສິດທິມະນຸດອື່ນໆພາຍໃນອາຊຽນ. ທ່ານສາມາດເຂົ້າເບິ່ງໜ້າວຽກຂອງ AICHR ໄດ້ທີ່ asean.org. ທ່ານຍັງສາມາດເຂົ້າເບິ່ງເວັບໄຊ້ທ໌ AICHR ຂອງພາກພື້ນໄດ້ທີ່ aichr.org.

ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງ AICHR

ບຸລິມະສິດຂອງ AICHR ໃນຂົງເຂດສິດທິມະນຸດແມ່ນເຫັນໄດ້ໃນແຜນວຽກ 05 ປີ ໂດຍອີງໃສ່ພັນທະ 14 ຂໍ້ຂອງໜ້າວຽກ AICHR. ໃນແຕ່ລະປີ, AICHR ຈະກຳນົດໂຄງການທີ່ມີບຸລິມະສິດສູງ ແລະ ກິດຈະກຳປະຈຳປີຂອງຕົນອີງຕາມແຜນວຽກ ແລະ ການຕອບສະໜອງຄວາມຈຳເປັນອັນເລັ່ງດ່ວນກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດຢູ່ພາກພື້ນ. AICHR ໄດ້ສຳເລັດແຜນວຽກ 05 ປີ ຄັ້ງທຳອິດຂອງຕົນແລ້ວ ໃນປີ 2010-2015.

AICHR ໄດ້ເລີ່ມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກ 05 ປີຄັ້ງທີສອງໃນປີ 2016 - 2020, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຮອງ ໃນ AMM ຄັ້ງທີ 48. ແຜນວຽກ 05 ປີຄັ້ງທີສອງສ້າງຂຶ້ນຈາກແຜນວຽກຄັ້ງທີໜຶ່ງ ເພື່ອສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ “AHRD” ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ AHRD. ນອກຈາກນີ້ ກໍຍັງເພີ່ມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ AICHR ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ແລະ ໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຊ່ວຍໝູນສິດທິມະນຸດໃນ 03 ເສົາຄໍ້າຂອງອາຊຽນ.

- ບາງກິດຈະກຳຂອງ AICHR ໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະກາງປະກອບມີ:
- ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ;
 - ສຳເລັດການປະເມີນການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນບັນດາເຄື່ອງມືສິດທິມະນຸດທີ່ມີຢູ່ ຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ;
 - ຈັດກອງປະຊຸມໃນຫຼາຍໆຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ;

ການປຶກສາຫາລື ກ່ຽວກັບ ທິດທາງພື້ນຖານສິດທິມະນຸດ AICHR-SOMTC ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອງປະຊຸມດ້ານການຄ້າມະນຸດອາຊຽນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ (ACTIP) ແລະ ແຜນວຽກດ້ານການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຂອງອາຊຽນ (APA)

- ຈັດຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍສະເພາະ ເຊັ່ນ: ພະນັກງານລັດຖະກອນ, ພະນັກງານບັງຄັບກົດໝາຍ, ນັກຂ່າວ ແລະ ອື່ນໆ;
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງກອງເລຂາອາຊຽນ ຕໍ່ກັບ AICHR;
- ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວຽກງານ AICHR ລວມທັງສິ່ງພິມທີ່ເປັນພາສາອັງກິດ ແລະ ເປັນພາສາຊາດຂອງແຕ່ລະປະເທດອາຊຽນ;
- ແລກປ່ຽນການປະຕິບັດຕົວຈິງທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະສິນທິສັນຍາສິດທິມະນຸດສາກົນທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນລັດພາຄີອາຊຽນ;

- ປະສານງານ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຄື່ອງມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດຂອງອາຊຽນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
- ໄຈ້ແຍກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມອາດສາມາດໃນບັນຫາສິດທິມະນຸດທີ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນມີຄວາມສົນໃຈໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ;
- ພັດທະນາແຜນປະຕິບັດງານພາກພື້ນ, ຂໍ້ສະເໜີແນະ ຫຼື ຂອບວຽກນະໂຍບາຍຂອງອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສິດທິມະນຸດສໍາລັບແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄົນພິການ ເພື່ອຊ່ວຍໜູນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍສິດທິມະນຸດ ລະຫວ່າງ ເສົາຄໍ້າປະຊາຄົມ, ອົງການ ແລະ ໜ່ວຍງານ;
- ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາປະຈໍາພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສິດທິມະນຸດທີ່ ອາຊຽນມີຄວາມສົນໃຈ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປຶກຢ່ອງສິດທິມະນຸດ ໂດຍສອດຄ້ອງກັບ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ “AHRD” ແລະ ພາລະບົດບາດຂອງAHRD;

ບົດສົນທະນາພາກພື້ນຂອງ AICHR ກ່ຽວກັບ ການຊ່ວຍໜູນສິດທິຂອງຄົນພິການໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ

ກອງປະຊຸມ ຂ້າມຜ່ານ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ປີ 2013-2015 ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ປີ 2016-2018

- ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສິດທິມະນຸດທີ່ສໍາຄັນໃນອາຊຽນ; ແລະ
- ສົນທະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບ 03 ປະຊາຄົມ ໃນແຕ່ລະກິດ ຈະກໍາເລີນີ້ ຢູ່ໃນວິໄສທັດປະຊາຄົມອາຊຽນ 2025 ແລະ ແຜນແມ່ບົດຂອງປະຊາຄົມ 2025 ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ.

ການຄົງຕົວຂອງ AICHR ໃນໄລຍະ 8 ປີ ຍັງຄົງຮັກສາການຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຕໍ່ກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການປັບປຸງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ. ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າການສົ່ງເສີມ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດລະຫວ່າງສະຖາບັນຕ່າງໆ ຂອງອາຊຽນ, AICHR ໄດ້ຮັບຮອງຄູ່ມື ກ່ຽວກັບ ແນວທາງຮ່ວມລະຫວ່າງ AICHR ແລະ ໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ. ໂດຍຜ່ານການຮັບຮອງເອົາຄູ່ມືດັ່ງກ່າວ, AICHR ມີເປົ້າໝາຍສົ່ງເສີມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັນກັບໜ່ວຍງານອື່ນໃນອາຊຽນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິດທິມະນຸດ ເຊິ່ງປະກອບມີ ຄະນະກຳມາທິການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍອາຊຽນ (ACWC), ຄະນະກຳມາທິການ ກ່ຽວກັບ ແມ່ຍິງອາຊຽນ (ACW) ແລະ ຄະນະກຳມາທິການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງ ແລະ ສົ່ງເສີມສິດທິຂອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ອາຊຽນ (ACMW). AICHR ຍັງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕໍ່ກັບບັນຫາ ສິດທິມະນຸດເປົ້າໝາຍ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ຂຶ້ນສູງ ກ່ຽວກັບ ອາດຊະຍາກຳ ຂ້າມຊາດ (SOMTC) ໃນການຄ້າມະນຸດ.

ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD)

ມາດຕາ 4.2 ຂອງພາລະບົດບາດຂອງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ “AICHR” ກຳນົດວ່າ AICHR ມີພັນທະໃນການປັບປຸງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ (AHRD) ດ້ວຍທັດສະນະໃນການສ້າງຂອບວຽກສໍາລັບການຮ່ວມມືທາງດ້ານສິດທິມະນຸດໂດຍຜ່ານຫຼາຍກອງປະຊຸມອາຊຽນ ແລະ ເຄື່ອງມືອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດ.

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ໃນພິທີເຊັນ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ AHRD

ໃນປີ 2011, AICHR ໄດ້ເລີ່ມການປະຕິບັດໜ້າທີ່ກ່າວນີ້ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງກຸ່ມຮ່າງຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ ໃນການກະກຽມຮ່າງພື້ນຖານຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ “ AHRD ”. ເມື່ອໄດ້ຮັບຮ່າງ AHRD ພື້ນຖານຈາກກຸ່ມທີ່ຮ່າງແລ້ວ, AICHR ໄດ້ສົ່ງລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບການຮ່າງ AHRD ສະບັບທຳອິດ ເຖິງ AMM ໃນລະຫວ່າງທີ່ AMM ດຳເນີນກອງປະຊຸມປະເມີນວຽກງານຂອງຕົນ ໃນເດືອນມັງກອນ 2012. ໃນບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າສະບັບທຳອິດນັ້ນ, AICHR ໄດ້ກຳນົດແນວທາງໃນການຮ່າງ AICHR ເຊິ່ງລວມມີກຳນົດການປະຊຸມສະໄໝສາມັນເພື່ອຮ່າງ AHRD, ການເຮັດວຽກກັບຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ລວມທັງຊ່ຽວຊານກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ, ການສົ່ງບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າເຖິງ AMM,

ແລະ ການກຳນົດມື້ສົ່ງຖະແຫຼງການ AHRD ສະບັບສຸດທ້າຍ ເຖິງ AMM ກ່ອນກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນຄັ້ງທີ 21 ໃນເດືອນພະຈິກ 2012.

ໃນການຮ່າງ AHRD, AICHR ໄດ້ປຶກສາຫາລື ແລະ ສົນທະນາກັບຜູ້ຕາງໜ້າໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ, ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກໜ່ວຍງານອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມສາກົນ (CSOs), ແລະ ຊ່ຽວຊານສິດທິມະນຸດ. AICHR ໄດ້ມີຄວາມຍິນດີໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງໜ່ວຍງານຕ່າງໆ, ໜ່ວຍງານອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມສາກົນ CSOs, ແລະ ບັນດາຊ່ຽວຊານ, ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງຖະແຫຼງການ AHRD ເປັນຖະແຫຼງການທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ ເຊິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ສະທ້ອນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ ແຕ່ຍັງເພີ່ມຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ບັນທັດຖານສາກົນ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງສິດທິມະນຸດໂດຍການຮວບຮວມສິດທິຕໍ່ສັນຕິພາບ, ສິດໃນການພັດທະນາ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການປະນາມສໍາລັບຄົນເຈັບປ່ວຍຈາກພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຊັ່ນວ່າ ຜູ້ຕິດເຊື້ອ HIV.

AICHR ສົ່ງຮ່າງຖະແຫຼງການ AHRD ສະບັບທຳອິດເຖິງ AMM ໃນກອງປະຊຸມ AMM ຄັ້ງທີ 45 ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2012. ໃນການສົ່ງຮ່າງຖະແຫຼງການສະບັບທຳອິດ, AICHR ໄດ້ຂໍທິດຊື່ນຳ ແລະ ຄຳແນະນຳ ຈາກ AMM ກ່ຽວກັບ ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປໃນການຮ່າງຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວ. ຮ່າງຖະແຫຼງການ AHRD ສະບັບປັບປຸງຄັ້ງທີສອງ ໄດ້ຮັບການນຳສະເໜີເຖິງລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດ ໃນກອງປະຊຸມເປັນທາງການ (IAMM) ໃນເດືອນກັນຍາ 2012, ກ່ອນທີ່ຈະສົ່ງເຖິງຜູ້ນຳອາຊຽນ. ຜູ້ນຳອາຊຽນໄດ້ຮັບຮອງຖະແຫຼງການ AHRD ໃນວັນທີ 18 ພະຈິກ 2012 ແລະ ໄດ້ລົງນາມ “ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ” (ຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ “ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ”). ຖະແຫຼງການ AHRD ປຽບເໝືອນຂີດໝາຍອັນສຳຄັນທີ່ເປັນເອກະສານອາຊຽນ ທີ່ກຳນົດຂອບວຽກສໍາລັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານໃນພາກພື້ນ. ຖະແຫຼງການ AHRD ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈຂອງປະເທດສະມາຊິກ ແລະ ປະຊາກອນອາຊຽນ ໃນການສຸມໃສ່ສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນຕາມທິດປະຊາຊົນ ແລະ ເອົາປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ.

ຖະແຫຼງການຍັງໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງອາຊຽນຕໍ່ກັບກົດບັດສະຫະປະຊາຊາດ, ຖະແຫຼງການສາກົນກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນການປະຕິບັດງານວຽນນາ, ແລະ ເຄື່ອງມືດ້ານສິດທິມະນຸດສາກົນອື່ນໆ ທີ່ລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ເປັນພາຄີ ກໍຄື ຖະແຫຼງການ ແລະ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານສິດທິມະນຸດອາຊຽນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໂດຍເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຖະແຫຼງການ AHRD ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ, AICHR ໄດ້ໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ການເຜີຍແຜ່ເອກະສານເຫຼົ່ານີ້, ລວມທັງການເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສຳຄັນຂອງຖະແຫຼງການ ແລະ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການແປຖະແຫຼງການເປັນພາສາຊາດຂອງປະເທດສະມາຊິກ “AMS” ແລະ ອັບໂຫຼດບິດແປດັ່ງກ່າວລົງ ເວັບໄຊ້ທ໌ AICHR (aichr.org). AICHR ຍັງໄດ້ສົນທະນາ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການປັບປຸງເຄື່ອງມືທາງດ້ານນິຕິກຳອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ໃນຖະແຫຼງການ AHRD.

ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສຳຄັນຂອງເອກະສານເຫຼົ່ານີ້, AICHR ໂດຍການຮ່ວມມືກັບ CPR ໄດ້ຈັດງານພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ “ ການປະກອບສ່ວນກັບການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນ ຜ່ານການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD)”

ກົດຈະກຳດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນເພື່ອເຊື່ອມກັບການສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນອາຊຽນຄົບຮອບ 46 ປີ ທີ່ກອງເລຂາອາຊຽນ ທີ່ຈາກາຕາ, ປະເທດອິນໂດເນເຊຍ. ຢູ່ທີ່ງານ, AICHR ກໍຍັງໄດ້ເປີດການນຳໃຊ້ “ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD) ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ຖະແຫຼງການ AHRD ແລະ ບົດແປຂອງເອກະສານດັ່ງກ່າວ” (ປຶ້ມ AHRD), ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍບົດແປ AHRD ເປັນພາສາຫຼັກຂອງລັດສະມາຊິກອາຊຽນ. ການເປີດງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ດຳເນີນໂດຍການນຳສະ

ເໝີ ບົ້ມ AHRD ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກສະມາຊິກສະພາ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງດ້ານທຸລະກິດ, ກຸ່ມນັກຄົ້ນຄິດ ແລະ ນັກວິຊາການ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ແລະ ຜູ້ນຳຊາວໜຸ່ມ. ພາຍໃນງານດັ່ງກ່າວ, ການສົນທະນາຫົວຂໍ້ “ຖະແຫຼງການ AHRD ແລະ ການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນພາຍໃນປີ 2015” ກໍໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ໂດຍມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ AICHR ແລະ CPR ເປັນຄະນະສົນທະນາ.

ການຮ່ວມມືຂອງ AICHR ກັບຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກ

ຕັ້ງແຕ່ AICHR ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ, AICHR ກໍໄດ້ພະຍາຍາມຮ່ວມມືທາງດ້ານສະຖາບັນກັບຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ການສົນທະນາລະຫວ່າງຄະນະກຳມາທິການສາກົນ - ອາເມລິກາກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ໜ່ວຍງານສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານ, ສານສິດທິມະນຸດເອີຣົບ, ໜ່ວຍງານລັດຖະບານຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ (EU), ຍີ່ປຸ່ນ, ແລະ ສະຫະລັດອາເມລິກາ (U.S.) ກໍຄືໜ່ວຍງານ/ບຸກຄົນອື່ນ ລວມທັງ CSOs ອັນໄດ້ປຸກສ້າງສໍາລັບ AICHR ໃນການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນທຸກຂັ້ນເພີ່ມຕື່ມ.

AICHR ໄດ້ຢ້ຽມຢາມເພື່ອເຮັດວຽກຄົ້ນຄວ້າຢູ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ ໃນເດືອນພະຈິກ 2010 ໂດຍການເຊື່ອເຊີນຂອງປະທານປະເທດອາເມລິກາທ່ານ ບາລັກ ໂອບາມາ. ການຢ້ຽມຢາມດັ່ງກ່າວ ເປັນໂອກາດທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບ AICHR ເພື່ອແຈ້ງລັດຖະບານອາເມລິກາ, ໜ່ວຍງານສະຫະປະຊາຊາດ (UN) ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມສາກົນ CSOs ກ່ຽວກັບວຽກງານຂອງ AICHR ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນການດໍາເນີນງານ ກໍຄືການສະເໜີໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ໃນປີຕໍ່ໜ້າ. ໃນການຢ້ຽມຢາມໄດ້ມີການແລກປ່ຽນທັດສະນະ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາສິດທິມະນຸດຈາກຫຼາຍຝ່າຍ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການຮ່ວມມືກັບກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ໜ່ວຍງານ ສປຊ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການອາເມລິກາ-ສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແລະ CSOs ໃນອະນາຄົດ.

AICHR ກໍຍັງໄດ້ຢ້ຽມຢາມເຮັດວຽກຢູ່ເອີຣົບ ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2011 ຕາມການເຊື່ອເຊີນຂອງ ຫົວໜ້າຝ່າຍພົວພັນພາຍນອກຂອງຄະນະກຳມາທິການເອີຣົບ. AICHR ໄດ້ຢ້ຽມຢາມ 03 ເມືອງໃນເອີຣົບຄື ບຸກແຊນ, ສະຕູບວກ ແລະ ວຽນນາ ແລະ ໄດ້ຢ້ຽມຢາມສະຖາບັນຂອງເອີຣົບ ແລະ ຫຼາຍສະຖາບັນທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ. ນອກນັ້ນຍັງໄດ້ພົບກັບໜ່ວຍງານບໍລິການພາຍນອກຂອງເອີຣົບ (EEAS), ຄະນະກຳມາທິການເອີຣົບ, ພະແນກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາເອີຣົບ, ໜ່ວຍງານສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ອົງການຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນເອີຣົບ (OSCE), ໂດຍສະເພາະ ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກອິດສະລະຂອງສີ່ມວນຊົນ, ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າພິເສດຂອງ OSCE ແລະ ຜູ້ປະສານງານສໍາລັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ. AICHR ຍັງໄດ້ພົບກັບ CSOs ຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ໄດ້ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກິດຈະກຳຕ່າງໆ.

ການຢ້ຽມຢາມເອີຣົບຄັ້ງທີສອງ ໄດ້ມີຂຶ້ນໃນເດືອນຕຸລາ 2015. AICHR ພ້ອມດ້ວຍປະທານຂອງ ACWC, ACW ແລະ ACMW ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານສິດທິມະນຸດ ອາຊຽນ-ອີຢູ. ນີ້ເປັນການສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍດ້ານສິດທິມະນຸດຄັ້ງທຳອິດລະຫວ່າງອາຊຽນ ແລະ ອີຢູ. ໃນລະຫວ່າງການສົນທະນາດັ່ງກ່າວທັງສອງຝ່າຍໄດ້ແລກປ່ຽນທັດສະນະແບບເປີດເຜີຍ ແລະ ສ້າງສັນກ່ຽວກັບບັນຫາສິດທິມະນຸດ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍມີຄວາມສົນໃຈຮ່ວມກັນ ແລະ ບັນຫາການພັດທະນາສິດທິມະນຸດຂອງອີຢູ ແລະ ອາຊຽນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ຊອກໃຫ້ເຫັນຂົງເຂດທີ່ມີຄວາມສາມາດບົ່ມຊ້ອນໃນການຮ່ວມມືດ້ານສິດທິມະນຸດ. ຜູ້ຕາງໜ້າອາຊຽນໄດ້ພົບກັບສະມາຊິກສະພາຂອງເອີຣົບ, ເຄືອຄ່າຍອົງການ NGO ທາງດ້ານສິດທິມະນຸດ ແລະ ປະຊາທິປະໄຕ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ບຸກແຊນ. ຄະນະດັ່ງກ່າວຍັງໄດ້ພົບກັບຫຼາກຫຼາຍຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງເອີຣົບໃນກອງປະຊຸມໂຕະມິນ ທີ່ຈັດໂດຍ The Shift and CSR ຂອງເອີຣົບ. ຄະນະດັ່ງກ່າວໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສໍາມະນາໃນຫົວຂໍ້ “ກົນໄກສິດທິມະນຸດຂອງເອີຣົບແບບ Pan” ເຊິ່ງຈັດໂດຍກະຊວງການຕ່າງປະເທດຂອງແບນຊິກ ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມຈາກສະພາເອີຣົບ ແລະ OSCE. ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ຍັງໄດ້ຢ້ຽມຢາມສະຖາບັນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຜູ້ອົບພະຍົບ, ຄົນພິການ ແລະ ມີໂອກາດເທົ່າກັນ ຂອງແບນຊິກຈໍານວນໜຶ່ງ.

ຜູ້ຕາງໜ້າອາຊຽນທີ່ກອງປະຊຸມສົນທະນາກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ
ດ້ານສິດທິມະນຸດອາຊຽນ-ອີຢູ

AICHR ໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ໄປຢ້ຽມຢາມຍີ່ປຸ່ນໃນປີ 2014 ເພື່ອຢ້ຽມຢາມເຮັດວຽກ ໂດຍໄດ້ພົບກັບຄູ່ສົນທະນາເປັນຈຳນວນຫຼາຍ. AICHR ໄດ້ພົບກັບຮອງລັດຖະມົນຕີສະພາອາວຸໂສຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ຮອງລັດຖະມົນຕີນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າສຳນັກງານ/ເລຂາທິການຂອງກອງເລຂາຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ. AICHR ຍັງໄດ້ພົບກັບຊ່ຽວຊານສິດທິມະນຸດຈາກຍີ່ປຸ່ນ ເຊັ່ນ: ດຣ. ໂຍໂຊ ໂຍໂກຕາ, ປະທານສູນການສຶກສາສິດທິມະນຸດ ແລະ ສະມາຊິກຄະນະກຳມາທິການຍ່ອຍ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ຂອງ ສປຊ, ເອກອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກ ສປຊ, ອຳນວຍການສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສິດທິມະນຸດຂອງກຽວໂຕ, ແລະ ອື່ນໆ. AICHR ໄດ້ມີໂອກາດເຂົ້າສັງເກດຕົວຢ່າງການຈ້າງງານຄົນພິການຂອງຍີ່ປຸ່ນທີ່ ອົງການແສງອາທິດ Isetan Mitsukoshi Soleil.

ໃນປີ 2014, AICHR ໄດ້ຈັດກິດຈະກຳ ແລະ ກອງປະຊຸມຈຳນວນໜຶ່ງ ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມງານພາຍນອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ເຊັ່ນ: ອົງການ ແມ່ຍິງ ສປຊ, ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP), ກອງທຶນປະຊາກອນ ສປຊ (UNDP), ອົງການ ສປຊ ເພື່ອກອງທຶນພັດທະນາ (UNFPA), ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ (UNHCR), ສະຫະພາບອີຢູ ແລະ ໜ່ວຍງານເຮັດວຽກກ່ຽວກັບກົນໄກສິດທິມະນຸດອາຊຽນ.

AICHR ຍັງໄດ້ພົບກັບທ່ານ ນາງ ນາວານິເທັມ ພິວເລ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ດ້ານສິດທິມະນຸດ, ທີ່ກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 7 ຂອງຕົນໃນເດືອນພະຈິກ 2011 ທີ່ ບາຫຼີ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າພິເສດສຳລັບສິດທິມະນຸດຂອງອີຢູ ທ່ານ ສະຕາໂວ ແລມບຣິນິດິສ, ທີ່ກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ 12 ຂອງຕົນໃນເດືອນພຶດສະພາ 2013 ທີ່ ກອງເລຂາອາຊຽນ.

AICHR ໄດ້ຮ່ວມງານກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ “CSOs” ຫຼາຍຄັ້ງ, ສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນໃນໂອກາດການປົກສາຫາລືໃນເວລາການຮ່າງຖະແຫຼງການ AHRD, ແລະ ການປົກສາຫາລືເພື່ອທົບທວນພາລະບົດບາດໜ້າວຽກຂອງ AICHR. ປີ 2015 ເປັນຂີດໝາຍສຳຄັນໃນການພັດທະນາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ AICHR ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ “CSOs” ໃນການຮັບຮອງ ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບ ສາຍພົວພັນ AICHR ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ. ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດປະເພດ ແລະ ແບບແຜນການເຮັດວຽກເຊິ່ງເປັນການຮ່ວມມື ທາງດ້ານສະຖາບັນລະຫວ່າງ AICHR ແລະ CSOs.

AICHR ຈະສືບຕໍ່ປະຕິບັດງານຕາມບົດແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນໄລຍະ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ. ທ່ານສາມາດເຂົ້າເບິ່ງລາຍຊື່ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ “CSOs” ທີ່ມີສາຍພົວພັນດ້ານການປົກສາຫາລືກັບ AICHR ໄດ້ທີ່ aichr.org.

ການພັດທະນາພາຍຫຼັງການສ້າງຕັ້ງປະຊາຄົມອາຊຽນ

ຫຼັງຈາກການສ້າງຕັ້ງໃນປີ 2009, AICHR ໄດ້ມີການພັດທະນາຍຸດທະສາດເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອຊ່ວຍເສີມສ້າງ ການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນຕາມທິດປະຊາຊົນ ແລະ ຖືເອົາປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນກົນໄກສິດທິມະນຸດທີ່ມີອາຍຸນ້ອຍທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ, ແຕ່ AICHR ກໍ່ມີຜົນສໍາເລັດທີ່ສໍາຄັນໃນວຽກງານສິດທິມະນຸດໃນພາກພື້ນອາຊຽນ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງ AICHR ໄດ້ຍົກລະດັບຈາກກິດຈະກຳໄປເປັນແຜນງານໂຄງການຕັ້ງແຕ່ທ້າຍປີ 2015 ເປັນຕົ້ນແມ່ນການພັດທະນາເຄື່ອງມືນິຕິກຳສິດທິມະນຸດຂອງອາຊຽນ, ແລະ ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງສິດທິມະນຸດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ.

AICHR ຍັງໄດ້ຂະຫຍາຍບຸລິມະສິດຂອງຕົນ ໂດຍການລວມເອົາຫົວຂໍ້ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍໃໝ່ ເຊັ່ນ: ສິດທິໃນການມີສັນຕິພາບ, ສິດທິໃນການໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຜິດຊອບໃນສົງຄົມ, ແລະ ສິ່ມວນຊົນ ແລະ ສິດທິມະນຸດ. ໃນເດືອນມີນາ 2017, AICHR ໄດ້ເລີ່ມການເຮັດວຽກກັບອົງການຕຸລາການຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຄັ້ງທໍາອິດ ໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືບໍ່ເປັນທາງການ AICHR ກ່ຽວກັບ ອົງການຕຸລາການວ່າດ້ວຍ ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທີ່ດີໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍມະນຸດສະທໍາສາກົນ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ມີການຮ່ວມມືກັບຫຼາຍຂະແໜງການ ແລະ ຫຼາຍເສົາຄໍ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິດທິມະນຸດໄດ້ຖືກໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນທັງ 03 ເສົາຄໍ້າຂອງອາຊຽນ. ກອງປະຊຸມຄັ້ງທໍາອິດ ກ່ຽວກັບ ການປຶກສາຫາລືລະຫວ່າງ AICHR - SOMTC ວ່າດ້ວຍ ວິທີການພື້ນຖານດ້ານສິດທິມະນຸດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາອາຊຽນວ່າດ້ວຍການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ກອງປະຊຸມ AICHR ຄັ້ງທີ 24th ທີ່ກອງເລຂາອາຊຽນ

ສິດທິຂອງຄົນພິການ ກໍ່ໄດ້ຖືກຈັດເປັນບຸລິມະສິດໜຶ່ງຂອງ AICHR. AICHR ໂດຍການຮ່ວມມືກັບ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ລະດັບສູງກ່ຽວກັບສະຫວັດດີການສົງຄົມ ແລະ ການພັດທະນາ (SOMSWD) ແລະ ຄະນະກຳມາທິການ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍອາຊຽນ (ACWC) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມສິດທິຄົນພິການໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ ເພື່ອຮ່າງແຜນປະຕິບັດງານຄົນພິການຂັ້ນພາກພື້ນ. ນີ້ເປັນການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບ ຄົນພິການຄັ້ງທໍາອິດ ລະຫວ່າງປະຊາຄົມການເມືອງ - ຄວາມໝັ້ນຄົງອາຊຽນ ແລະ ເສົາຄໍ້າປະຊາຄົມສັງຄົມ - ວັດທະນະທໍາອາຊຽນ.

AICHR ຈະຈັດກິດຈະກຳລຸ່ມນີ້ ເພື່ອລະນຶກເຖິງອາຊຽນຄົບຮອບ 50 ປີ:

- ພິທີເປີດແຜນປະຕິບັດງານພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມສິດທິຄົນພິການ ໃນປະຊາຄົມອາຊຽນ.
- ການໂຕ້ວາທິຊາວໜຸ່ມ AICHR ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ 2017 – ອາຊຽນຄົບຮອບ 50 ປີ : ການມຸ່ງໄປຂ້າງໜ້າດ້ວຍກັນ ເພື່ອປະຊາຄົມທີ່ມີຄວາມຍິນຍົງ.

ວິດີໂອ AICHR ແລະ ບົດຄັດຫຍໍ້ເອກະສານຫຼັກຂອງ AICHR ປະກອບມີ

- 1) ປຶ້ມນ້ອຍ AICHR: ສິ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງຮູ້,
- 2) ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD) ແລະ ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ຖະແຫຼງການ AHRD ແລະ 3) ພາລະບົດບາດກ່ຽວກັບໜ້າວຽກ AICHR ກໍ່ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ເພື່ອລະນຶກເຖິງວັນຄົບຮອບອາຊຽນທີ່ສຳຄັນ.

ກິດຈະກຳ AICHR

ກອງປະຊຸມຝຶກອົບຮົມ AICHR-ACWC ກ່ຽວກັບ ສົນທິສັນຍາສິດທິເດັກ ສປຊ (UN CRC), 13-14 ກໍລະກົດ 2017, ສິງກະໂປ

ກອງປະຊຸມ ອົງການຕຸລາການ AICHR ກ່ຽວກັບ ການແລກປ່ຽນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດສາກົນ ຕົວຈິງທີ່ຕີທໍ່ສູດ, 13-15 ມີນາ 2017, ກົວລາລຳເປີ, ມາເລເຊຍ

ກອງປະຊຸມພາກພື້ນ AICHR ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແຜນການປະຕິບັດ ງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິ ສັນຍາດ້ານການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍອາຊຽນ (ACTIP) ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານດ້ານການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ອາຊຽນ (APA) ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, 1-2 ທັນວາ 2016, ພະນົມເປັນ, ກຳປູເຈຍ

ກອງປະຊຸມສຳມະນາ AICHR ກ່ຽວກັບ ການສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຜິດຊອບ ໃນສັງຄົມ (CSR) ແລະ ສິດທິມະນຸດ ໃນອາຊຽນ, 3-4 ພະຈິກ 2016, ສິງກະໂປ

ກອງປະຊຸມ AICHR ກ່ຽວກັບ ການສື່ສານຍຸດທະສາດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອດ້ານການຄ້າມະນຸດ, 23-24 ມິຖຸນາ 2016, ຍາຈາງ, ຫວຽດນາມ

ການໂຕ້ວາທີ AICHR ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ, 5-6 ກັນຍາ 2015, ສິງກະໂປ

ໂຄງການ AICHR ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ: ຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກສໍາລັບນັກຂ່າວ
ໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, 25-29 ກໍລະກົດ 2015, ບາງກອກ, ໄທ

ຄໍາຖາມ ທີ່ຖືກຖາມ ເປັນປະຈໍາ

ຄໍາຖາມທີ່ຖືກຖາມເປັນປະຈໍາ (FAQs)

1. ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແມ່ນຫຍັງ?

A. ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນຈາກການເຫັນດີລະຫວ່າງລັດ. ສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງແມ່ນລັດອະທິປະໄຕ (ເອີ້ນວ່າ ປະເທດສະມາຊິກ)

2. ເປັນຫຍັງສະມາຊິກ AICHR ຈຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ ຜູ້ຕາງໜ້າ ບໍ່ແມ່ນ ກຳມາທິການ?

A. ສະມາຊິກ AICHR ແມ່ນຜູ້ຕາງໜ້າຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານຕົນ, ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງດ້ວຍສິດຕັ້ງສ່ວນ ໂດຍອີງຕາມຫຼັກການກົດບັດອາຊຽນ, ພາລະບົດບາດໜ້າວຽກ AICHR, ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດສາກົນ, ແລະ ຮັບຜິດຊອບໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ.

3. ໜ້າທີ່ຂອງ AICHR ມີຫຍັງແດ່?

A. ພາລະບົດບາດກ່ຽວກັບໜ້າວຽກ (TOR) ຂອງ AICHR ກຳນົດພັນທະ AICHR ທັງໝົດ 14 ຂໍ້. AICHR ແມ່ນໜ່ວຍງານພື້ນຖານຂອງອາຊຽນ ແລະ ເປັນສະຖາບັນສິດທິມະນຸດທີ່ສູງທີ່ສຸດທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ.

AICHR ໃນນາມເປັນສະຖາບັນສິດທິມະນຸດທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນອາຊຽນ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໜ່ວຍງານອື່ນໃນອາຊຽນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິດທິມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ AICHR ກໍຄືໜ່ວຍງານອື່ນທີ່ມີເປົ້າໝາຍຮ່ວມກັນໃນອາຊຽນ. ຜ່ານການຮ່ວມມືກັບໜ່ວຍງານຕ່າງໆໃນອາຊຽນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນ, AICHR ຈະພັດທະນາການຮ່ວມມື ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ໃນພາກພື້ນ.

4. ເມື່ອເວົ້າເຖິງພັນທະຂອງຕົນ, AICHR ໃຊ້ຄຳວ່າ “ຄຸ້ມຄອງ” ເລື້ອຍໆ. ສິ່ງນີ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?

A. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີໜ່ວຍງານອື່ນຂອງອາຊຽນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສິດທິມະນຸດ, ເຊັ່ນໜ່ວຍງານທີ່ຊ່ຽວຊານບັນຫາສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ, AICHR ຮັບຜິດຊອບລວມໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ເສລີພາບພື້ນຖານໃນອາຊຽນ. AICHR ຍັງຮັບຜິດຊອບສິດທິມະນຸດທຸກປະເພດ ເຊັ່ນ: ສິດທິທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດທິຂອງພົນລະເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ແລະ ວັດທະນະທຳ ລວມທັງສິດທິຂອງກຸ່ມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

5. AICHR ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບນິຕິບຸກຄົນອື່ນເຊັ່ນ: ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ, ສະຖາບັນສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ, ອົງການສິດທິມະນຸດອື່ນໆ, ແລະ ສປຊ, ໜ່ວຍງານພາກພື້ນອື່ນໆກໍຄືພາກເອກະຊົນໄດ້ແນວໃດ?

A. ໃນຖານະໜ່ວຍງານທີ່ປຶກສາ, AICHR ຕ້ອງປຶກສາ ແລະ ປະສານງານກັບນິຕິບຸກຄົນຕ່າງໆ ເມື່ອເຫັນວ່າເໝາະສົມ. AICHR ຕ້ອງໃຊ້ວິທີໃດໜຶ່ງເພື່ອຮ່ວມງານກັບອົງການ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນຕ່າງໆ.

6. ຖ້າວ່າສິດຂອງຂ້ອຍຖືກລະເມີດ, ຂ້ອຍສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກເຖິງ AICHR ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ຂອງປະເທດຂ້ອຍໄດ້ບໍ່? ບຸກຄົນທີ່ໄປຕິດຕໍ່ກັບ AICHR ດ້ວຍວິທີໃດ?

A. ໃນຖານະໜ່ວຍງານລະຫວ່າງລັດຖະບານ, AICHR ສຸມໃສ່ວຽກງານຮ່ວມມືພາກພື້ນໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ. ອີງຕາມພາລະບົດບາດທີ່ກຳນົດໜ້າວຽກປະຈຸບັນ ທີ່ໄດ້

ກອງປະຊຸມ AICHR ຮ່ວມກັບ ເລຂາທິການອາຊຽນ

ຮັບການຮັບຮອງໃນເດືອນກໍລະກົດ 2009 ໂດຍລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນ, AICHR ບໍ່ມີພັນທະໃນການຮັບຜິດຊອບກໍລະນີທີ່ເປັນບຸກຄົນ.

ອີງການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ອາດຈະສົ່ງໜັງສືເຖິງ AICHR ຜ່ານປະທານ AICHR, ແລະ ສໍາເນົາຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ອື່ນທັງໝົດ ແລະ ກອງເລຂາອາຊຽນ.

7. ວຽກງານຂອງ AICHR ປະກອບສ່ວນ ຫຼື ສ້າງຜົນກະທົບກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສິດທິມະນຸດຂອງປະຊາຊົນໃນພາກພື້ນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ແນວໃດ?

A. ຜົນກະທົບກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດສາມາດເກີດຈາກການສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນອາຊຽນຊາບກ່ຽວກັບສິດທິຂອງພວກເຂົາ. ນອກຈາກນີ້, ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບຂອງການສຶກສາຫົວຂໍ້ທີ່ສົ່ງຜ່ານຕໍ່ສັງຄົມຈະສ້າງຜົນ

ກະທົບດ້ານສິດທິມະນຸດໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ. ບົດລາຍງານ AICHR ປະຈໍາປີ ສົ່ງເຖິງລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດ, ຫັດສະນະຂອງ AICHR, ຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂອງ AICHR ຈະຊ່ວຍສ້າງຜົນກະທົບດ້ານສິດທິມະນຸດ ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນ.

8. ແມ່ນແທ້ຫຼືບໍ່ ທີ່ AICHR ສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມ ຫຼາຍກວ່າການ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ?

A. AICHR ເຮັດວຽກພາຍໃຕ້ການປົກສາຫາລື ແລະ ອີງໃສ່ຄະແນນສຽງ ເປັນເອກະສັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນບໍ່ເປັນອຸປະສັກສິ່ງກົດຂອງໃນ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນອາຊຽນ. ການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດຕ້ອງດໍາເນີນໄປຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາອື່ນໆ, ເພື່ອຮັບປະກັນການສ້າງກົນໄກການປົກປ້ອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

9. ໜ້າທີ່ຂອງເລຂາທິການອາຊຽນ ແລະ ກອງເລຂາອາຊຽນ (ASEC) ແມ່ນຫຍັງ?

A. ເລຂາທິການອາຊຽນອາດນໍາສະເໜີບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຖິງ AICHR ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ຕ່າງໆໃນກົດບັດອາຊຽນ. ເລຂາທິການຍັງສາມາດຍົກບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງອາຊຽນ. ປະຈຸບັນ ກອງເລຂາອາຊຽນເປັນເລຂາທິການພາກພື້ນໃຫ້ແກ່ AICHR. ກອງເລຂາ ອາຊຽນ ຮັກສາສາຍການສື່ສານລະຫວ່າງ AICHR ກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນ ອື່ນ, ພາກສ່ວນພາຍນອກ, ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍຄືການເຜີຍ ແຜ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການພັດທະນາຂອງອາຊຽນ ແລະ AICHR ໃຫ້ພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ກອງເລຂາອາຊຽນເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ AICHR ແລະ ສະຖາບັນຂອງອາຊຽນ ແລະ AICHR. ກອງເລຂາອາຊຽນຊ່ວຍເຫຼືອ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ/ກິດຈະກຳບຸລິມະສິດຂອງ AICHR, ກໍຄື ດ້ານຈຸດປະສົງ, ການເຂົ້າເຖິງ, ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອສ່ວນປະກອບຂອງໂຄງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກ AICHR.

10. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຊອກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ AICHR ໄດ້ຢູ່ໃສ?

A. ທ່ານສາມາດເບິ່ງຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ ແລະ ຂ່າວຫຼ້າສຸດກ່ຽວກັບອາຊຽນ, ລວມທັງບົດອອກຂ່າວຂອງ AICHR ໄດ້ທີ່ asean.org. AICHR ກໍຍັງມີເວັບໄຊ໌ທຳພາກພື້ນຂອງຕົນທີ່ aichr.org.

**ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR
2019-2021**

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ໄດ້ຮັບການເລືອກ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະບານຂອງ ຕົນ ດ້ວຍການພິຈາລະນາຄວາມສະເໝີພາບດ້ານເພດ, ຄວາມເຊື່ອມໂຍງ, ແລະ ຄວາມສາມາດໃນຂະແໜງສິດທິມະນຸດ. ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ມີວາລະດຳເນີນງານ 03 ປີ, ແລະ ອາດຈະຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃໝ່ໄດ້ອີກ 01 ສະໄໝ.

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR
2019-2021

ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ
ພະນະທ່ານ. ຮາຈິ ໂມຮາເມດ ໂຣດລີ ບິນ ຮາຈິ ໂອບຮາຮິມ

ການສຶກສາ:

- ໃບຢັ້ງຢືນວິຊາຊີບກົດໝາຍ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ມາລາຢາ, ມາເລເຊຍ.
- ປະລິນຍາໂທກົດໝາຍການຄ້າ, ມະຫາວິທະຍາໄລ, ເຊົ້າແຮມຕັນ, ຮາຊະອານາຈັກ ອັງກິດ.
- ໃບປະກາດກົດໝາຍ ຊາເລຍ ແລະ ສຸດ ຊັ້ນສູງ, ມາຫາລິທະຍາໄລ ບຣູໄນດາຣູຊາລາມ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.
- ປະລິນຍາຕີກົດໝາຍ (ກຽດນິຍົມ), ມະຫາວິທະຍາໄລ ໂວບເວີແຮມຕັນ, ຮາຊະອານາຈັກ ອັງກິດ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- ເດືອນ ກຸມພາ 2018 ຖືກເລື່ອນ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.
- ເດືອນ ມິຖຸນາ 2012, ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໄປເຮັດວຽກຢູ່ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.
- ເດືອນ ກັນຍາ ປີ 2009 ຖືກເລື່ອນເປັນທີ່ປຶກສາອາວຸໂສປະຈຳຫ້ອງການສະພາໄອຍະການ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.
- ເດືອນ ມີນາ ປີ 2004 ຖືກເລື່ອນເປັນຮອງທີ່ປຶກສາອາວຸໂສປະຈຳຫ້ອງການສະພາໄອຍະການ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.
- ເດືອນ ພະຈິກ 1993, ວິຊາການເຮັດວຽກຢູ່ຫ້ອງການສະພາໄອຍະການ, ບຣູໄນ ດາຣູຊາລາມ.

ກຳປູເຈຍ
ພະນະທ່ານ ນ. ໂປລິນ ຮິນ

- ເດືອນຕຸລາ 2017 ມາເຖິງປະຈຸບັນ: ຮອງປະທານ, ຄະນະກຳມະການສິດທິມະນຸດກຳປູເຈຍ.
- 2015- ປະຈຸບັນ: ຈຸດປະສານງານ CM, ຄະກຳມະການກ່ຽວກັບ NTMs ແລະ NTR ແຫ່ງຊາດ.
- 2013-ປະຈຸບັນ: ຄະນະກຳມະການບໍລິຫານ ກຸ່ມ iAB.
- 2013-ປະຈຸບັນ: ຮອງປະທານ, ບໍລິສັດ ສະຖາປັດຕະຍາກຳ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ iAB ຈຳກັດ.
- 2016-2018: ຜູ້ຕາງໜ້າກຳປູເຈຍປະຈຳ AICHR
- ເດືອນກຸມພາ 2015- ເດືອນທັນວາ 2018: ຫົວໜ້າພະແນກ, ກົມອາຊຽນ, ສຳນັກງານສະພາລັດຖະມົນຕີ.
- ເດືອນເມສາ 2012-ເດືອນກຸມພາ 2015: ພະນັກງານກົມອາຊຽນ, ສຳນັກງານສະພາລັດຖະມົນຕີ.
- 2011-2012: ວິຊາການ, ຄະນະລັດຖະມົນຕີ ສົມເດັດ ພັນຫາຊິກອັນ, ສຳນັກງານສະພາລັດຖະມົນຕີ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂາການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາ, ໂຮງຮຽນພັດທະນາສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອິສ ອັງເກຣຍ.
- ປະລິນຍາໂທສາຂາປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ການປົກຄອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈອສທາວ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາເສດຖະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຫຼວງ ນິຕິສາດ ແລະ ເສດຖະສາດ, ກຳປູເຈຍ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາການສອນພາສາອັງກິດ, ສະຖາບັນການຕ່າງປະເທດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຫຼວງ ນິຕິສາດ ແລະ ເສດຖະສາດ, ກຳປູເຈຍ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- ເດືອນກຸມພາ 2019 - ປະຈຸບັນ: ຜູ້ຕາງໜ້າກຳປູເຈຍປະຈຳ AICHR.
- ເດືອນທັນວາ 2018 - ປະຈຸບັນ: ຫົວໜ້າກົມ, ກົມຮ່ວມມືສາກົນ, ສຳນັກງານສະພາລັດຖະມົນຕີ.

ອິນໂດເນເຊຍ
ພະນະທ່ານ ນ ວາຍຸນິງຣຳ

ການສຶກສາ:

- ນັກຄົ້ນຄວ້າປະລິນຍາເອກ ສາຂາ ກົດໝາຍການປົກຄອງໂລກ ແລະ ຍຸຕິທຳທາງສັງຄົມ, ສະຖາບັນສາກົນວ່າດ້ວຍການສຶກສາທາງສັງຄົມ ທີ່ນະຄອນ ເຮັກ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ເອີຣາສມາດ ຣອດເຕີດຳ, 2016 ເຖິງປະຈຸບັນ.
- ປະລິນຍາໂທສາຂາສິດທິມະນຸດ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ມະຫິດິນ, ຣາຊະອານາຈັກໄທ, 2007.
- ໃບປະກາດຊັ້ນສູງ ສາຂາວິທະຍາສາດທໍ່ສະມຸດ, ມະຫາວິທະຍາໄລອິນໂດເນເຊຍ, 1995.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- 2015-2017: ຫົວໜ້າທີມງານສືນທະນາສິດທິມະນຸດ ລະຫວ່າງອາຊຽນ-ອີຢູ (READI) ອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານສິດທິມະນຸດ,
- 2014-2018: ທີ່ປຶກສາລະດັບສູງດ້ານສິດທິມະນຸດປະຈຳລັດ ຖະສະພາອາຊຽນ (APHR).

- 2009-2010: ທີ່ປຶກສາ ດ້ານນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບ ອາຊຽນ, ອອກຟາມສາກົນ (ຮົງກົງ) ປະຈຳຢູ່ ຈາກາຕາ, ອິນໂດເນເຊຍ.
- 2008-2009: ຜູ້ຈັດການໂຄງການດ້ານສິດທິມະນຸດອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ລວມທັງອາຊຽນ), ເວທີການປຶກສາຫາລື ອາຊີ, ບາງກອກ, ປະເທດໄທ.
- 2008-2009: ຜູ້ປະສານການຫາຫາສຽງຂອງໜ່ວຍງານເຮັດວຽກອາຊຽນ SAPA ແລະ ສິດທິມະນຸດ, ຈັດໂດຍເວທີການປຶກສາຫາລື ອາຊີ, ບາງກອກ, ປະເທດໄທ.
- 2004-2005: ຜູ້ປະສານງານໂຄງການອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເປັນເດັກນ້ອຍໃນອາຊີ, ບາງກອກ, ປະເທດ ໄທ.
- 2003-2004: ຜູ້ປະສານງານໂຄງການຕ້ານການຄ້າມະນຸດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, Terre des Hommes ປະເທດ ໂຮນລັງ, ຈາກາຕາ, ອິນໂດເນເຊຍ.
- 2001-2003: ພະນັກງານໂຄງການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ແລະ ແຮງງານເດັກ, ສູນອາເມຣິກາເພື່ອຄວາມສາມັກຄີສາກົນ (ACILS) ຈາກາຕາ, ອິນໂດເນເຊຍ.
- 1998-2001: ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ອຳນວຍການເພື່ອຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອປົກປ້ອງເດັກ, ຈາກາຕາ, ອິນໂດເນເຊຍ.

ສປປ ລາວ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ມະໄລວຽງ
ສາກົນນິຍົມ

- 2011-2015: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດວິສາມັນຜູ້ມີອຳນາດເຕັມແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳປະເທດ ຟີລິບປິນ.
- 2011-2011: ຫົວໜ້າສະຖາບັນການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການຕ່າງ ປະເທດ.
- 1994-2004: ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- + 2001-2004: ຫົວໜ້າຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດເພື່ອຕໍ່ສູ້ຄະດີ ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນລາວ-ໄທ ກໍລະນີວັງເຕົ້າ-ຊ່ອງເມັກ.
- + 1994-2004: ຄະນະກຳມະການເຈລະຈາຊື້ - ຂາຍໄຟຟ້າລາວ -ໄທ ແລະ ຄະນະກຳມະການພະລັງງານແຫ່ງຊາດ.
- + 2004: ຄະນະກຳມະການສະເພາະກິດເພື່ອຮ່າງກົດບັດອາຊຽນ.
- + 1994- ປະຈຸບັນ: ອາຈານຮັບເຊີນ ວິຊາກົດໝາຍສາກົນ

ການສຶກສາ

- ໃບປະກາດສະນິຍະບັດດ້ານການທູດລະດັບເໜືອມະຫາວິທະຍາໄລ ຈາກສະຖາບັນລະຫວ່າງຊາດດ້ານການປົກຄອງ ທີ່ປາຣີ ປະເທດ ຝຣັ່ງ.
- ປະລິນຍາໂທອັນດັບກຽດນິຍົມ ວິຊາກົດໝາຍສາກົນ, ລັດອຸແກຣນ, ອະດີດສະຫະພາບໂຊຫວຽດ.
- ປະລິນຍາຕີດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການປົກຄອງ ທີ່ສະຖາບັນກົດໝາຍ ແລະ ການປົກຄອງຂອງຮາຊະອານາຈັກລາວ, ທີ່ວຽງຈັນ.
- ໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຈາກໂຮງຮຽນ ແຊງຊານ ອັງຕິດ ແລະ ລີເຊ ປາກເຊ

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- 2019-2021: ຜູ້ຕາງໜ້າແຫ່ງ ສປປ ລາວ ປະຈຳຄະນະກຳມາທິການ ລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ.
- 2015-2018: ພົນລະຍາເອກອັກຄະລັດຖະທູດລາວ ປະຈຳປະເທດ ອິນເດຍ.

ມາເລເຊຍ
ພະນະທ່ານ ອິຣິກ ພໍເຊນ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທກິດໝາຍສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ, ມາຫາວິທະຍາໄລ ຄໍເລດ ລອນດອນ.
- ໃບຢັ້ນຍືນກິດໝາຍວິຊາຊີບ, ກຳມະການຄຸນນະພາບວິຊາຊີບກິດໝາຍ, ມາເລເຊຍ.
- ປະລິນຍາຕີກິດໝາຍ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ລອນດອນ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- ເດືອນມິຖຸນາ 1018 - ເດືອນມັງກອນ 2019: ຫົວໜ້າພະແນກກິດໝາຍອົງການ ເສີມສ້າງສິດທິ, ອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້.
- ເດືອນ ມັງກອນ 2014 - ເດືອນພຶດສະພາ 2018: ຫົວໜ້າກຳມະການບໍລິຫານນັກກິດໝາຍເພື່ອເສລີພາບ, ມາເລເຊຍ.
- ເດືອນມັງກອນ 2011- ທັນວາ 2013: ຜູ້ກໍ່ຕັ້ງຮ່ວມ ແລະ ທີ່ປຶກສາອົງການນັກກິດໝາຍເພື່ອເສລີພາບ, ມາເລເຊຍ.

- ເດືອນ ເມສາ - ເດືອນກໍລະກົດ 2012: ພະນັກງານປົກປ້ອງ (Protection Surge Capacity Project) ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳປະເທດ ລີບັງ.
- ເດືອນສິງຫາ - ເດືອນພະຈິກ 2011: ພະນັກງານປົກປ້ອງ (Protection Surge Capacity Project) ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳ ປະເທດ ມຽນມາ.
- ເດືອນທັນວາ 2008 - ເດືອນ ພຶດສະພາ 2009: ພະນັກງານປົກປ້ອງ (Protection Surge Capacity Project) ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳປະເທດ ອາຟຣິກາໃຕ້.
- ເດືອນກັນຍາ - ເດືອນພະຈິກ 2008: ທີ່ປຶກສາອົງການຕິດຕາມດ້ານສິດທິມະນຸດ.
- ເດືອນ ກຸມພາ - ເດືອນສິງຫາ 2007: ພະນັກງານປົກປ້ອງ (Protection Surge Capacity Project) ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳ ປະເທດ ເນປານ.
- ເດືອນທັນວາ 2005 - ເດືອນ ກັນຍາ 2006: ພະນັກງານປົກປ້ອງ (Protection Surge Capacity Project) ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳປະເທດ ບັງກະລາເທດ.
- ເດືອນຕຸລາ 2004- ເດືອນມິຖຸນາ 2005: ພະນັກງານສິດທິມະນຸດ (IUNV), ຫ້ອງການຂ້າຫຼວງໃຫຍ່ ສປຊ ເພື່ອຊາວອົບພະຍົບ, ປະຈຳປະເທດ ກຳປູເຈຍ.
- ເດືອນມິຖຸນາ 2002 - ເດືອນກັນຍາ 2004: ຜູ້ປະສານງານ, ຊີວລາມາກັດ (ຊີວລັມ), ມາເລເຊຍ.
- ເດືອນມັງກອນ 1998 - ເດືອນສິງຫາ 2000: ທະນາຍຄວາມ, ແມດ ກາບໍ ຊິງ ແລະ ບໍລິສັດ, ມາເລເຊຍ.
- ເດືອນ ກໍລະກົດ 1995 - ເດືອນ ກໍລະກົດ 1996 ເປັນອາຈານສອນ, ວິທະນາໄລຊັ້ນສູງກ້າວໜ້າ, ມາເລເຊຍ.

ມຽນມາ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ລາ ມິນ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂານະໂຍບາຍສາທາລະນະ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈອນ ຮອບກິນສ໌, ອາເມລິກາ.
- ປະລິນຍາຕີສິນລະປະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຢາງກຸງ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- 2016-2018: ຜູ້ຕາງໜ້າມຽນມາປະຈຳ AICHR
- 2015: ຜູ້ຕາງໜ້າມຽນມາ ປະຈຳໜ່ວຍປະຕິບັດງານລະດັບສູງ ກ່ຽວກັບ ວິໄສທັດປະຊາຄົມອາຊຽນ 2015.
- 2008-2015: ນັກວິຊາການກອງປະຊຸມສົນທະນາພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ບຸກຄົນພື້ນເດັ່ນພາກພື້ນອາຊຽນ.
- 2011-2012: ຊ່ຽວຊານ ແລະ ບຸກຄົນພື້ນເດັ່ນຂອງມຽນມາ ຕໍ່ ອາຊຽນ-ອາເມລິກາ.

- 2011-2014: ສະມາຊິກຄະນະກຳມາທິການ ສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດມຽນມາ
- 2008-2010: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດວິສາມັນຜູ້ມີອຳນາດເຕັມ ປະຈຳ ເຄືອລັດອິດສະຕຣາລີ ແລະ ນິວຊີແລນ.
- 2006-2008: ຫົວໜ້າກົມ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- ຫົວໜ້າກົມ, ກົມຄົ້ນຄວ້າຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2005-2006: ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2002-2005: ທີ່ປຶກສາລັດຖະມົນຕີ, ສະຖານທູດມຽນມາ, ພຼິໂຕເລຍ, ອາຟຼິກາໃຕ້.
- 1998-2002: ອຳນວຍການ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1992-1998: ເລຂາເອກ, ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນມຽນມາ, ນິວຢອກ, ອາເມລິກາ.
- 1988-1992: ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າພະແນກ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1984-1988: ເລຂາສາມ, ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າມຽນມາຖາວອນ, ເຈນວາ, ສະວິສເຊີແລນ.
- 1980: ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1974-1980: ກະຊວງພາຍໃນ.
- 1970-1974: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ຟີລິບປິນ

ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ອິລິຊາເບັດ ພ. ບິນສຸເຊໂກ (ຜູ້ຕາງໜ້າຊື່ວຄາວ)

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາຕີ ສິນລະປະສາດ ສາຂາພາສາອັງກິດ, ແມກນາ ກຳ ເລີດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຕາເວັນອອກ, 1975
- ປະລິນຍາໂທ ສິນລະປະສາດ ສາຂາການສອນພາສາອັງກິດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຕາເວັນອອກ, (ສອບຜ່ານທຸກລະດັບວິຊາການທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຢ່າງຮອບດ້ານ)
- ປະລິນຍາໂທ ສິນລະປະສາດ ໃນສາຂາ ການສຶກສາກ່ຽວກັບ ອາຊີ, ມະຫາວິທະຍາໄລຟີລິບປິນ (ສອບຜ່ານທຸກລະດັບວິຊາການທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຢ່າງຮອບດ້ານ)
- ປະລິນຍາໂທ ສິນລະປະສາດ ໃນສາຂາ ການສຶກສາກ່ຽວກັບ ອາຊຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລຟີລິບປິນ (ສອບຜ່ານທຸກຂໍ້ກຳນົດວິຊາການທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ຢ່າງຮອບດ້ານ).
- ສຶກສາດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງຢູ່ວິທະຍາໄລອາຊີປາຊີຟິກ, 2003.
- ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສຳມະນາຫຼາຍໂຄງການ, 1981-ມາເຖິງປະຈຸບັນ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ

- 2019: ຜູ້ຕາງໜ້າປະເທດຟີລິບປິນປະຈຳຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ
- 2013 – 2019 : ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ/ຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນຂອງປະເທດ ຟີລິບປິນ ປະຈຳອາຊຽນ.
- 2017: ໄດ້ຮັບລາງວັນ ແກນຄຣອດຈາກປະທານນາທິບໍດີ, ກາວດ ກາມານອງ, ລາງວັນຕໍາແໜ່ງຂຶ້ນຜູ້ບັງຄັບບັນຊາ.
- 2017: ເປັນປະທານຄະນະກຳມະການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອາຊຽນ (CPR), ຄະນະກຳມະການປະສານງານເຊື່ອມຈອດອາຊຽນ (ACCC), ສະຖາບັນອາຊຽນວ່າດ້ວຍສັນຕິພາບ ແລະ ການປອງດອງ (ASEAN-IPR), ອາຊຽນປວກສາມເອກອັກຄະລັດຖະທູດໃນຈາກາຕາ, ກອງປະຊຸມເອກອັກຄະລັດຖະທູດ EAS ໃນຈາກາຕາ ແລະ ສະພາສູນຮ່ວມມືອາຊຽນ-ຈີນ.
- 2011 – 2013: ຜູ້ຊ່ວຍລັດຖະມົນຕີ, ວຽກງານເອີຣົບ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2008 – 2011: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຟີລິບປິນ ປະຈຳ ນອກແວ, ແດນມາກ ແລະ ອຽກລັງ
- 2004 – 2008 :ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຟີລິບປິນ ປະຈຳ ສປປ ລາວ.
- 2002 – 2004 : ຜູ້ຊ່ວຍພິເສດ, ຫ້ອງການຮອງລັດຖະມົນຕີທີ່ຮັບຜິດຊອບນະໂຍບາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1999 – 2002: ຮອງຫົວໜ້າສຳນັກງານ ແລະ ກົງສຸນໃຫຍ່ ປະຈຳ ສປ ຈີນ.
- 1996 – 1999 : ອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ປຶກສາ ແລະ ກົງສຸນໃຫຍ່ສະຖານທູດ ຟີລິບປິນ ປະຈຳແບນຊິກ ແລະ ສຳນັກງານ ຟີລິບປິນ ປະຈຳອີຢຸ.
- 1995 – 1996 : ຜູ້ຊ່ວຍພິເສດ, ຫ້ອງການລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ
- 1993 – 1995 : ຫົວໜ້າພະແນກ, ຫ້ອງການອາຊຽນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1990 – 1993 : ເລຂາເອກ ແລະ ກົງສຸນໃຫຍ່ ປະຈຳສິງກະໂປ.
- 1985 – 1990 : ຮອງກົງສຸນ ແລະ ກົງສຸນ, ຮົງກົງ.

- 1984 – 1985 : ຮັກສາການຫົວໜ້າພະແນກ, ພະແນກເອີຣົບກາງ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1981 – 1983 : ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າພະແນກ, ຫ້ອງການຮັບຜິດຊອບ ວຽກເອີຣົບ/ພະແນກເອີຣົບຕາເວັນຕົກ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1981 – 1983 : ຫົວໜ້າ, ຫ້ອງການວັດທະນະທຳ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1976 – 1984 : ອາຈານສອນມະຫາວິທະຍາໄລສັບພະວິຊາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລຕາເວັນອອກ.

ສິງກະໂປ
ປອ. ຊາຊີ ຈາຢາກມາ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາເອກປັດຊະຍາ (ປະຫວັດສາດ), ວິທະຍາໄລ ບອນລີໂອນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອອກຟອດ.
- ປະລິນຍາໂທການສຶກສາ (ການຄົ້ນຄວ້າປະຫວັດສາດ), ວິທະຍາໄລ ບອນລີໂອນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອອກຟອດ.
- ປະລິນຍາຕີ ສິນລະປະສາດ (ປະຫວັດສາດ ແລະ ພາສາອັງກິດ), ກຽດນິຍົມອັນດັບໜຶ່ງ, ວິທະຍາໄລ ຮັກສ໌ St, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອອກຟອດ.

ປະສົບການ:

- 2017 ເຖິງປະຈຸບັນ: ຜູ້ປະສານງານຝ່າຍບໍລິຫານ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ບັນຫາອານາຄົດ, ໂຮງຮຽນ ສ. ລາຈາຣັດນາມ ການສຶກສາສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີນັນຢາງ.
- 2015 ເຖິງປະຈຸບັນ: ຫົວໜ້າ, ສູນດິເລິດ ສຳລັບ ຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງ ຊາດ , ໂຮງຮຽນ ສ. ລາຈາຣັດນາມ

- ການສຶກສາສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີນັ້ນຢາງ.
- 2014-2015: ຮອງຫົວໜ້າ, ຫົວໜ້າ, ສູນດິເລິດ ສໍາລັບຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດ, ໂຮງຮຽນ ສ. ລາຈາຣັດນາມ ການສຶກສາສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລເຕັກໂນໂລຢີນັ້ນຢາງ.
 - 2016 ນັກຄົ້ນຄວ້າອາວຸໂສບໍ່ປະຈໍາ, ໂຮງຮຽນ ຫຼື ກວນເຢວ ສໍາລັບນະໂຍບາຍແຫ່ງລັດ.
 - 2010 – 2011: ຫົວໜ້າພະແນກ, ນະໂຍບາຍຜູ້ສູງອາຍຸ, ກະຊວງພັດທະນາຊຸມຊົນ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ກິລາ, ສິງກະໂປ.
 - 2008 – 2010: ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ໜ່ວຍງານວິເຄາະຕະລາດແຮງງານ, ກະຊວງແຮງງານ, ສິງກະໂປ.
 - 2006-2008: ຫົວໜ້າຂະແໜງ, ການຊ່ວຍເຫຼືອກັນປະເທດ, ສິງກະໂປ.
 - 2004 – 2005: ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າພະແນກ, ໜ່ວຍງານນະໂຍບາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ການສື່ສານ ແລະ ສື່ມວນຊົນ, ສິງກະໂປ.
 - 2002 – 2004: ນັກຄົ້ນຄວ້າວິເຄາະ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.
 - 2002 – 2017: ສະມາຊິກພະແນກບໍລິຫານສິງກະໂປ.

ຮາດຊະອານາຈັກ ໄທ
ປອ. ອໍາມາລາ ພິງສາພິດ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາເອກສາຂາມະນຸດວິທະຍາ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ວໍຊິງຕັນ, ຊີເອັດໂຕ, ອາເມຣິກາ.
- ປະລິນຍາໂທສາຂາມະນຸດວິທະຍາ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ວໍຊິງຕັນ, ຊີເອັດໂຕ, ອາເມຣິກາ.
- ປະລິນຍາຕີ ສາຂາມະນຸດວິທະຍາ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຄາລິຟໍເນຍ, ເດວິດ, ອາເມຣິກາ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- 2009-2015: ປະທານຄະນະກຳມະການສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງປະເທດໄທ.
- 2007-2008: ປະທານອະນຸກຳມະການປົກປ້ອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ສຳນັກງານຄະນະກຳມະການກະຈາຍສຽງ ແລະ ຄະນະກຳມະທິການໂທລະຄົມມະນາຄົມແຫ່ງຊາດ, ປະເທດໄທ.
- 2006-2009: ຜູ້ອຳນວຍການສູນການສຶກສາເພື່ອສັນຕິພາບ ແລະ

- ຄວາມຂັດແຍ້ງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈຸລາລົງກອນ.
- 2002-2006: ຄະນະບໍດີຄະນະວິທະຍາສາດການເມືອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈຸລາລົງກອນ.
- 1993-1996: ຮອງປະທານຄົ້ນຄວ້າ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈຸລາລົງກອນ.
- 1990-1996: ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການຄົ້ນຄວ້າສາກົນ ສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ສະຖາບັນຝັກອີບຣິມສຳລັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.
- 1989-1991: ສະມາຊິກຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍວຽກງານກ່ຽວກັບແມ່ຍິງ ແຫ່ງປະເທດໄທ.
- 1987-93, 1997-2002: ອຳນວຍການສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສັງຄົມ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈຸລາລົງກອນ.
- 1974-2006: ພາກວິຊາສັງຄົມ ແລະ ມະນຸດສາດ, ຄະນະວິທະຍາສາດການເມືອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈຸລາລົງກອນ

ຫວຽດນາມ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ
ປອ. ສຈ. ຫງຽນ ໄທ ເຢັນ ຮິງ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາເອກ ສາຂາປະຫວັດສາດໂລກຮ່ວມສະໄໝ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ວິທະຍາສາດສັງຄົມ ແລະ ມະນຸດສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ຫວຽດນາມ, ນະຄອນຫຼວງ ຮາໂນ່ຍ, ສສ ຫວຽດນາມ.
- ປະລິນຍາໂທ ສາຂາການພົວພັນສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ນອດເຕີດຳ, ອິນເດຍນາ, ອາເມຣິກາ.
- ປະລິນຍາຕີ ສາຂາການພົວພັນສາກົນ, ວິທະຍາໄລການຕ່າງປະເທດ, ສສ ຫວຽດນາມ.

ປະສົບການເຮັດວຽກ:

- 2019-2021: ຜູ້ຕາງໜ້າຫວຽດນາມປະຈຳຄະນະກຳມະການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ.

- 2015- ເຖິງປະຈຸບັນ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອາຈານອາລຸໂສ, ສະຖາບັນການທູດ, ຫວຽດນາມ.
- 2014-2016: ປະທານຮ່ວມ, ສະພາການຮ່ວມມືເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງໃນອາຊີປາຊີຟິກ(CSCAP).
- 2012- ເຖິງປະຈຸບັນ: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຫວຽດນາມ.
- 2011-2018: ຮອງປະທານ, ສະຖາບັນການທູດຫວຽດນາມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2009-2014: ຮອງສາດສະດາຈານ, ສະຖາບັນການທູດຫວຽດນາມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2008-2010: ຫົວໜ້າພະແນກໂຄງການສຶກສາປະລິນຍາເອກ, ສະຖາບັນການທູດຫວຽດນາມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2003-2007: ຮອງຫົວໜ້າພະແນກໂຄງການສຶກສາປະລິນຍາເອກ, ສະຖາບັນການທູດຫວຽດນາມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1996-2002: ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ພາກວິຊາການສຶກສາ ອາເມຣິກາ ແລະ ເອີຣົບ, ສະຖາບັນການທູດຫວຽດນາມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR

2016-2018

ບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ
ພະນະທ່ານ ຮາຈີ ນາສມິ ບິນ ຮາຈີ ໂມຮາມັດ
(ເລີ່ມມີຖານາ 2017)

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາຕີສາຂາການບໍລິຫານ, ມະຫາວິທະຍາໄລບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ.

ອາຊີບ:

- 2017: ຜູ້ຕາງໜ້າບູໄນ ດາຣຸຊາລາມປະຈຳ AICHR.
- 2017: ຫົວໜ້າຫ້ອງການ
(ໜ່ວຍງານວຽກງານການຮ່ວມມື ແລະ ບໍລິຫານທົ່ວໄປ),
ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.
- 2014: ສະມາຊິກສະພາຂອງ ສະພາພັດທະນາເສດຖະກິດບູໄນ
(BEDB).
- 2012: ຫົວໜ້າຫ້ອງການ (ການບໍລິຫານ ແລະ ສາກົນ),
ກະຊວງການເງິນ.
- 2012: ຮອງປະທານ, ສູນຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍ
(CSPS).

- 2012: ຮອງປະທານຮ່ວມ, ກອງທຶນພະນັກງານ.
- 2012: ປະທານ, ບໍລິສັດປົກປ້ອງເງິນຝາກບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ.
- 2012: ປະທານ, ສະພາຄຸ້ມຄອງການເງິນອິສລາມ.
- 2012: ຫົວໜ້າຄຸ້ມຄອງສຳຮອງ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB).
- 2008: ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຄ້າ.
- 2008: ອຳນວຍການ, ພະແນກລາຍຈ່າຍ, ກະຊວງການເງິນ.
- 2007: ທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ່ອຳນວຍການກຸ່ມລົງຄະແນນອາຊີຕາເວັນ
ອອກສ່ຽງໃຕ້, ກອງທຶນການເງິນສາກົນ (IMF).
- 2004: ພະນັກງານບໍລິຫານ, ກະຊວງການເງິນ.
- 2000: ພະນັກງານບໍລິຫານ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ
ແຫຼ່ງຊັບພະຍາ ກອນພື້ນຖານ.
- 1997: ສະມາຊິກກອງເລຂາສະພາເສດຖະກິດບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ
(BDEC).
- 1996: ພະນັກງານບໍລິຫານ, ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.
- 1995: ພະນັກງານບໍລິຫານ (ລະດັບພິເສດ), ກະຊວງການເງິນ.
- 1991: ພະນັກງານໂຄງການ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ແຫຼ່ງຫຼັກ.

ກຳປູເຈຍ
ພະນະທ່ານ ນ. ໂປລິນ ຮິນ

- ສະມາຊິກສະພາ, ກຸ່ມ iAB.
- ຮອງປະທານ, ບໍລິສັດ ສະຖາປັດຕະຍາກຳ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ iAB ຈຳກັດ.
- ຈຸດປະສານງານ CM, ກຳມະການກ່ຽວກັບ NTMs ແລະ NTR ແຫ່ງຊາດ.
- ສະມາຊິກ, ກຳມະການການຄ້າມະນຸດແຫ່ງຊາດ.
- ສະມາຊິກ, ກຸ່ມຄົ້ນຄວ້າສາຍພົວພັນກຳປູເຈຍ-ຈີນ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂາປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ການປົກຄອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈອສທາວ, ອາເມລິກາ.
- ປະລິນຍາໂທສາຂາການຄົ້ນຄວ້າພັດທະນາ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ອິສ ອັງເກຣຍ, ອັງກິດ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາເສດຖະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຫຼວງ ນິຕິສາດ ແລະ ເສດຖະສາດ, ກຳປູເຈຍ.
- ປະລິນຍາຕີ TEFL, ມະຫາວິທະຍາໄລຫຼວງ ນິຕິສາດ ແລະ ເສດຖະສາດ, ກຳປູເຈຍ.

ອາຊີບ:

- ຜູ້ຕາງໜ້າກຳປູເຈຍປະຈຳ AICHR.
- ຫົວໜ້າພະແນກ, ກົມອາຊຽນ, ສຳນັກງານສະພາລັດຖະມົນຕີ.

ອິນໂດເນເຊຍ
ພະນະທ່ານ ປອ. ນ. ດີນາ ວິສນຸ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາເອກ (ສາສະດາຈານດ້ານປັດສະຍາ) ສາຂາວິທະຍາສາດການເມືອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລລັດໂອໄຮໂອ, ອາເມລິກາ – ໂດຍທຶນການສຶກສາເຕັມສ່ວນ.
- ປະລິນຍາໂທສາຂາວິທະຍາສາດການເມືອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລລັດໂອໄຮໂອ, ອາເມລິກາ – ໂດຍທຶນການສຶກສາເຕັມສ່ວນ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາພົວພັນສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລອິນໂດເນເຊຍ, ຈາກາກຕາ-ອິນໂດເນເຊຍ.

ອາຊີບ:

- 2017-ປະຈຸບັນ: ຜູ້ຮ່ວມກໍ່ຕັ້ງ & ອຳນວຍການ, ສະຖາບັນ ນະໂຍບາຍສາທາລະນະ ອັດມາ ຈາຢາ.

- 2015: ຜູ້ຮ່ວມກໍ່ຕັ້ງ & ສະມາຊິກ, ສູນປົກປ້ອງສັງຄົມ & ໂປຼແກຼມປະລິນຍາຕີວິຊາການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ມະຫາວິທະຍາໄລອິນໂດເນເຊຍ.
- 2009-ປະຈຸບັນ: ໃຫ້ຄຳປຶກສາລັດຖະບານອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຫຼາຍກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວກັບເສດຖະກິດການເມືອງ ແລະ ການທຸດ.
- ກັນຍາ 2008-2017: ຜູ້ຮ່ວມກໍ່ຕັ້ງ & ອຳນວຍການ, ໂຮງຮຽນການທຸດປາລາມາດີນາ ແລະ ໂຮງຮຽນປາລາມາດີນາ.
- 2007-2008: ຫົວໜ້າຄົ້ນຄວ້າ, ສູນຄົ້ນຄວ້າການຮ່ວມມືອາຊີຕາເວັນອອກ, ມະຫາວິທະຍາໄລອິນໂດເນເຊຍ.
- 2007-2008: ຮອງຫົວໜ້າ & ຊ່ຽວຊານສັງຄົມພົນລະເຮືອນ, ໂຄງການRESPECT ກ່ຽວກັບສາດສະໜາ ແລະ ສັງຄົມສ່ວນຫຼາຍ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ແລະ ຄວາມອິດທິນ (World Learning & USAID).
- 2001-2007: ຊ່ວຍດ້ານການສອນ, ພະແນກວິທະຍາສາດການເມືອງ, ມະຫາວິທະຍາໄລໂອໄຮໂອ, ອາເມລິກາ.
- 1998-2001: ສະຖາບັນປະຊາທິປະໄຕແຫ່ງຊາດ.
- 1996-1998: ໜັງສືພິມປະຈຳອາທິດຊຶງລາກາຢາ.

ສປປ ລາວ
ພະນະທ່ານ ພູໂຂງ ສີສຸລາດ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂາກົດໝາຍສາກົນ, ສະຖາບັນສາຍພົວພັນສາກົນລັດມິສກູ (MGIMO).
- PGDip ໃນກົດໝາຍສາກົນ, ມະຫາວິທະຍາໄລນອດຕິງແຮມ.
- ການເມືອງການປົກຄອງ ຊັ້ນສູງ, ສະຖາບັນການເມືອງການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ.
- ອະດີດນັກສຶກສາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າພູໄບທ໌ອາເມລິກາ: ການປະຕິຮູບປະຫວັດສາດອາເມລິກາ ແລະ ກົດໝາຍ, ທີ່ວິທະຍາໄລບອສຕັນ.

ອາຊີບ:

- 2015: ສະມາຊິກຄະນະຜູ້ແທນລາວໃນເຂົ້າຮ່ວມການທົບທວນ UPR ຄັ້ງ21 ຂອງສະພາສິດທິມະນຸດ ສປຊ.

- ຕັ້ງແຕ່ປີ 2014: ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ 05: ກົດໝາຍສາກົນ ແລະ ສິດທິມະນຸດ, ແຜນແມ່ບົດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ.
- ຕັ້ງແຕ່ປີ 2014: ຫົວໜ້າກອງເລຂາ, ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອປະສານງານດ້ານສິດທິມະນຸດ.
- ຕັ້ງແຕ່ປີ 2014: ຫົວໜ້າກົມ, ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2014: ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຢັ້ງມຍາມໂຄງການ EU (EUVP).
- ຕັ້ງແຕ່ປີ 2013: ຜູ້ຕາງໜ້າ ສປປ ລາວ ປະຈຳ AICHR.
- 2011 - 2012: ຜູ້ຊ່ວຍຜູ້ຕາງໜ້າ ສປປ ລາວ ໃນ AICHR, ຫຼັງຈາກນັ້ນ ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າສຳຮອງ ໃນ AICHR.
- 1996 - 2010: ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດວຽກຢູ່ກົມສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ (MoFA), ຮັບຜິດຊອບວຽກຕ່າງໆ ລວມມີຂາເຂົ້າຂາອອກ, ພະນັກງານສິດທິມະນຸດ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກນິຕິກຳ, ຫົວໜ້າພະແນກສິນທິສັນຍາຫຼາຍຝ່າຍ, ຫົວໜ້າພະແນກສິດທິມະນຸດ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າໂຄງການຄົນລາວ ໃນໂຄງການກົດໝາຍສາກົນໄລຍະ I, II ແລະ III.

ມາເລເຊຍ
ພະນະທ່ານ ເອັດມັນ ບຸນ ທາຍ ຊຸນ

ການສຶກສາ:

- MSt ສາຂາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດສາກົນ, ວິທະຍາໄລ ອ່ອກຟອດ, ອັງກິດ (ຫຼືການສຶກສາເຊບວີນິງອັງກິດ).
- ປະລິນຍາຕີສາຂານິຕິສາດກົດຕິມະສັກ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ວິທະຍາໄລລອນດອນ, ອັງກິດ (ຫຼືການສຶກສາມາເລເຊຍ).

ອາຊີບ:

- 2016: ຫົວໜ້າສະພາ (ພົນລະເຮືອນ), AmerBON Advocates, ກົວລາລຳເປີ.
- 2014-2016: ຫົວໜ້າສະພາ, BON Advocates, ກົວລາລຳເປີ.
- 2012-2014: ຄູ່ຮ່ວມວຽກ, Chooi & Company, Advocates & Solicitors, ກົວລາລຳເປີ.
- 2002-2012: ຜູ້ຮ່ວມວຽກອາວຸໂສ, Chooi & Company, Advocates & Solicitors, ກົວລາລຳເປີ.
- 1998-2002: ຜູ້ຮ່ວມວຽກ, Chooi & Company, Advocates & Solicitors, ກົວລາລຳເປີ.

- 2011: ຜູ້ຮ່ວມກໍ່ຕັ້ງສູນລັດຖະທຳມະນູນນິຍົມ ແລະ ສິດທິມະນຸດມາເລເຊຍ (MCCHR).
- 2010: ນັກຂຽນຮ່ວມ ກົດໝາຍ Halsbury ຂອງມາເລເຊຍ ວ່າດ້ວຍ “ສັນຊາດ, ການອົບພະຍົບ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ” (ສະບັບ 27).
- 2016-2017: ປະທານ, ນະວັດຕະກຳ ແລະ ອະນາຄົດຂອງກຳມະການກົດໝາຍ, ສະພາທະນາຍຄວາມ.
- 2009-2011: ປະທານ, ກຳມະການກົດໝາຍລັດຖະທຳມະນູນ, ສະພາທະນາຍຄວາມ.
- 2007-2009: ປະທານ, ກຳມະການສິດທິມະນຸດ, ສະພາທະນາຍຄວາມ.
- 2006-2008: ປະທານ, ກຳມະການທະນາຍຄວາມໝູ່ມແຫ່ງຊາດ, ສະພາທະນາຍຄວາມ.
- 2006-2011; 2016-2017: ສະມາຊິກທີ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຕັ້ງ, ສະພາທະນາຍຄວາມ, ມາເລເຊຍ.
- 2006-2008: ສະມາຊິກກອງເລຂາ, ຊີວລາ ລັກຍັດ ມາເລເຊຍ (SUARAM).
- 2006: ຜູ້ຮ່ວມກໍ່ຕັ້ງ blawg (ບົດເລື່ອງດ້ານກົດໝາຍ), www.loyarburok.com.
- 2005-2008: ທີ່ປຶກສາທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຄະນະກຳມາທິການລະດັບສູງເພື່ອຄົ້ນຄວ້າອົບພະຍົບ ສປຊ (UNHCR).
- 2004-2014: ສະມາຊິກ, ສະມາຄົມສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ (HAKAM).
- 1998-2017: ໄດ້ສົ່ງສຳນວນຄະດີສິດທິມະນຸດ ແລະ ຄະດີທົ່ວໄປ ຫຼາຍກວ່າ 60 ຄະດີຕໍ່ສື່ມວນຊົນ ແລະ ນັກຂ່າວກົດໝາຍ, ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກພື້ນ ຫຼາຍກວ່າ 900 ຊົ່ວໂມງ.
- 1998: ທີ່ປຶກສາ ແລະ ໃຫ້ຄຳເຫັນດ້ານກົດໝາຍ, ສານສູງມາລາຍາ (ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໂດຍສະພາທະນາຍຄວາມມາເລເຊຍ ເດືອນມິຖຸນາ 1998).
- 1997: ທະນາຍຄວາມອຸທິດ, ສະມາຄົມສັງຄົມກິຕິມະສັດ ລິນຄອນ (ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບໂດຍສະພາທະນາຍຄວາມອັງກິດ ແລະ ເວລ໌ເດືອນກັນຍາ 2007).

ມຽນມາ

ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ລາ ມິນ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂານະໂຍບາຍສາທາລະນະ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ຈອນ ຮອບກິນສ໌, ອາເມລິກາ.
- ປະລິນຍາຕີສິນລະປະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລຢາງກຸງ.

ອາຊີບ:

- 2015: ຜູ້ຕາງໜ້າມຽນມາ ປະຈຳໜ່ວຍປະຕິບັດງານລະດັບສູງ ກ່ຽວກັບ ວິໄສທັດປະຊາຄົມອາຊຽນວິໄສທັດ 2015.
- 2008-ປະຈຸບັນ: ນັກວິຊາການກອງປະຊຸມສິນທະນາພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ບຸກຄົນພື້ນເດັ່ນພາກພື້ນອາຊຽນ.
- 2011-2012: ຊ່ຽວຊານ ແລະ ບຸກຄົນພື້ນເດັ່ນຂອງມຽນມາ ຕໍ່ ອາຊຽນ-ອາເມລິກາ.
- 2011-2014: ສະມາຊິກຄະນະກຳມາທິການສິດທິມະນຸດແຫ່ງຊາດ ມຽນມາ

- 2008-2010: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດວິສາມັນຜູ້ມີອຳນາດເຕັມ ປະຈຳ ເຄືອລັດອິດສະຕຣາລີ ແລະ ນິວຊີແລນ.
- 2006-2008: ຫົວໜ້າກົມ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- ຫົວໜ້າກົມ, ກົມຄົ້ນຄວ້າຝຶກອົບຮົມ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2005-2006: ຮອງຫົວໜ້າກົມ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 2002-2005: ທີ່ປຶກສາລັດຖະມົນຕີ, ສະຖານທູດມຽນມາ, ຟູໂຕເລຍ, ອາຟຼິກາໄຕ້.
- 1998-2002: ອຳນວຍການ, ກົມອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ເສດຖະກິດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1992-1998: ເລຂາເອກ, ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າມຽນມາຖາວອນ, ນິວຢອກ, ອາເມລິກາ.
- 1988-1992: ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າພະແນກ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1984-1988: ເລຂາສາມ, ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນມຽນມາ, ເຈເນວາ, ສະວິສເຊີແລນ.
- 1980: ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 1974-1980: ກະຊວງພາຍໃນ.
- 1970-1974: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ຟິລິບປິນ
ພະນະທ່ານ ລີໂອ ເອັມ. ເຮີລີລາ-ລິມ
(ຕັ້ງແຕ່ເດືອນທັນວາ 2016)

- 2010-2014: ຫົວໜ້າກົງສູນ, ກົງສູນຟິລິບປິນ ຊິຄາໂກ້, ອິລິນອຍ.
- 2008-2010: ຜູ້ຊ່ວຍພິເສດ, ສຳນັກງານເລຂາທິການການຕ່າງປະເທດ (ນະໂຍບາຍ).
- 2000-2008: ເລຂາເອກ & ທີ່ປຶກສາ, ອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ປຶກສາ ແລະ ກົງສູນໃຫຍ່, ສະຖານທູດຟິລິບປິນທີ່ລອນດອນ, ອັງກິດ.
- 1998-2000: ຜູ້ຊ່ວຍພິເສດ, ສຳນັກງານເລຂາທິການການຕ່າງປະເທດ (ບໍລິຫານ).
- 1991-1998: ເລຂາສາມ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເປັນເລຂາສອງ ແລະ ກົງສູນ, ສະຖານທູດຟິລິບປິນທີ່ວໍຊິງຕັນ ດີຊີ.
- 1989-1991: ຫົວໜ້າ, ພະແນກອາເມລິກາ, ສຳນັກງານວຽກຮ່ວມມືອາເມລິກາ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.
- 988-1991: ຜູ້ຊ່ວຍຫົວໜ້າ, ພະແນກສິນທິສັນຍາ, ສຳນັກງານນິຕິກຳ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂານິຕິສາດ (LL.B.), ມະຫາວິທະຍາໄລຟິລິບປິນ.
- ປະລິນຍາໂທສິນລະປະສາດ, ສາຂາເສດຖະສາດ (Cum Laude), ມະຫາວິທະຍາໄລຟິລິບປິນ.

ອາຊີບ:

- ເດືອນພຶດສະພາ 2017- ປະຈຸບັນ: ຜູ້ຊ່ວຍເລຂາ, ສຳນັກງານເລຂາທິການສາຍພົວພັນເສດຖະສາດສາກົນ, ກົມພົວພັນຕ່າງປະເທດ.
- ເດືອນກໍລະກົດ 2016-ເດືອນພຶດສະພາ 2017: ຜູ້ຊ່ວຍອາວຸໂສພິເສດ, ສຳນັກງານ ເລຂາທິການສາຍພົວພັນເສດຖະສາດສາກົນ, ກົມພົວພັນຕ່າງປະເທດ.
- 2014-2016: ຫົວໜ້າກົງສູນ, ກົງສູນຟິລິບປິນ ລອສ ແອງເຈີລິສ, ແຄລິຟໍເນຍ.

ສິງກະໂປ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ແປລີ້ ເດສເກີ້

- ຮອງປະທານ, ຄະນະກຳມາທິການສາມຝ່າຍ.
- ສະມາຊິກສະພາຖ້ຳຄອງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດຂອງອາຊຽນ ແລະ ອາຊີຕາເວັນອອກ.
- ສະມາຊິກກຽດຕິສັກທີ່ RSIS.
- 2007 - 2014: ອຳນວຍການໂຮງຮຽນຄົ້ນຄວ້າສາກົນລາຈາລັກນາມ, ມະຫາ ວິທະຍາໄລເຕັກນິກນານຍານ (RSIS).
- 2000 - 2014: ອຳນວຍການສະຖາບັນປ້ອງກັນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດ.
- 1994 - 2000: ອຳນວຍການ, ສະພາພັດທະນາການຄ້າ.
- 1986 - 1993: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດສິງກະໂປປະຈຳອິນໂດເນເຊຍ.
- 1984 - 1986: ຮອງເລຂາທິການ ແລະ ອຳນວຍການ, ນະໂຍບາຍ, ພະແນກແຜນການ ແລະ ວິເຄາະ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ
- 1982 - 1984: ຮອງຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນ ປະຈຳອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ນິວຢອກ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສິນລະປະສາດ, ມະຫາວິທະຍາໄລລອນດອນ (ມິດຕະພາບຂອງມູນນິທິຟອດ).
- ປະລິນຍາໂທສິນລະປະສາດ (ກິດຕິມະສັກເອກ), ມະຫາວິທະຍາໄລສິງກະໂປ (ທຶນການສຶກສາຂອງປະທານປະເທດ).

ອາຊີບ:

- ສະມາຊິກສະພາປະທານປະເທດ ເພື່ອສິດທິຂອງຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ.
- ເອກອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ບໍ່ປະຈຳຂອງສິງກະໂປ ປະຈຳ ໂຮລີຊີ ແລະ ແອດສປາຍ.
- ຊ່ຽວຊານ ແລະ ບຸກຄົນພື້ນເດັ່ນ (EEP) ຂອງສິງກະໂປ, ສະມາຄົມພາກພື້ນອາຊຽນ.
- ສະມາຊິກສະພາອຳນວຍການມິດຕະພາບແລກປ່ຽນ ລີ ກວນ ຢູ.

ໄທ
ພະນະທ່ານ ປອ. ເສລີ ມິນທະສຸດ

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາເອກສາຂາປັດຊະຍາ, ມະຫາວິທະຍາໄລອ່ອກຟອດ, ອັງກິດ.
- Magister Juris (ກົດໝາຍເອີຣົບ ແລະ ການປຽບທຽບ), ມະຫາວິທະຍາໄລອ່ອກຟອດ (ທຶນການສຶກສາຊີວິນິ່ງ).
- ປະລິນຍາໂທສາຂາກົດໝາຍ (ກົດໝາຍການຄ້າສາກົນ), ມະຫາວິທະຍາໄລນິຕິສາດໂຄລໍເບຍ, ນິວຢອກ, ອາເມລິກາ (ທຶນການສຶກສາຟູໄບ໌ທ໌).
- ທະນາຍຄວາມ, ສະມາຄົມທະນາຍຄວາມແຫ່ງປະເທດໄທ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາກົດໝາຍ, ມະຫາວິທະຍາໄລທຳມະສາດ, ບາງກອກ, ໄທ.

ອາຊີບ:

- ຜູ້ຕາງໜ້າໄທ ປະຈຳຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ [www.AICHR.or.th].

- ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ສະມາຊິກກຳມະການກວດສອບ, ທະນາຄານພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໄທ.
- ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ປະທານສະມາຊິກກຳມະການກວດສອບ, ບໍລິສັດ ກົດໝາຍ KTB ຈຳກັດ.
- ຫົວໜ້າ, ບໍລິສັດ ການບໍລິການ ຄອມພິວເຕີ ກຸງໄທ ຈຳກັດ.
- ຮອງປະທານອາວຸໂສ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາພາກລັດ [www.IRDP.org].
- 2004-ປະຈຸບັນ: ຜູ້ບັນຍາຍພິເສດ ທີ່ມະຫາວິທະຍາໄລທຳມະສາດ, ຄະນະນິຕິສາດ.
- 1999-ປະຈຸບັນ: ຜູ້ບັນຍາຍພິເສດຫຼັກສູດປະລິນຍາໂທ ໃນຂະແໜງສິດທິມະນຸດ (ໄປແກຣມສາກົນ), ມະຫາວິທະຍາໄລມະຫິດິນ.
- 2011: ສະມາຊິກ, ກຸ່ມຮ່າງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ.
- 2003-2013: ທີ່ປຶກສາດ້ານກົດໝາຍ, ສຳນັກງານນະໂຍບາຍພາກລັດ, ກະຊວງການເງິນ.
- 1995-2000: ທີ່ປຶກສາດ້ານກົດໝາຍ, ຫ້ອງການສະພາຂອງລັດ, ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ຫວຽດນາມ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຫງຽນ ທີ່ ຍາ

- 2011-2014: ຫົວໜ້າກົມ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຫວຽດນາມ.
- 2011-2014: ຫົວໜ້າກົງສູນຫວຽດນາມປະຈຳອົງກົງ ແລະ ມາເກົ້າ - ເຂດປົກຄອງພິເສດຂອງຈີນ.
- 2005-2008: ອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ປຶກສາ, ຮອງຫົວໜ້າສຳນັກງານ, ສະຖານທູດຫວຽດນາມປະຈຳອົງກົດ ແລະ ໄອແລນເໜືອ.
- 1995-1999: ເລຂາເອກ, ສຳນັກງານຖາວອນຫວຽດນາມ ປະຈຳອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ນິວຢອກ, ອາເມລິກາ.
- 1990-1992: ເລຂາສາມ, ສຳນັກງານຖາວອນຫວຽດນາມ ປະຈຳອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນອື່ນໆ ໃນເຈເນວາ, ສະວິດເຊີແລນ.
- 1980-1990: ພະນັກງານ, ກົມພົວພັນທົ່ວໄປ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ສາກົນ.

ການສຶກສາ:

- ປະລິນຍາໂທສາຂາກົດໝາຍ ແລະ ການທູດ - ມະຫາວິທະຍາໄລຫັຟ, ໂຮງຮຽນ ກົດໝາຍ ແລະ ການທູດ ເຟລັດເຊີ້, ແມັສຊາຊເຊັດ, ອາເມລິກາ.
- TESOL Diploma - ແຄນເບີລາ, ອິດສະຕຣາລີ.
- ປະລິນຍາຕີສາຂາພົວພັນສາກົນ, ໂຮງຮຽນການທູດຫວຽດນາມ-ຮາໂນ້ຍ.

ອາຊີບ:

- 2016-2018: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ຜູ້ຕາງໜ້າຫວຽດນາມປະຈຳ ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ (AICHR).
- ຕັ້ງແຕ່ 2013: ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຫວຽດນາມ.

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR 2013-2015

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR (2013-2015)

ບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ
ພະນະທ່ານ ເປຣິນ ດາໂຕ ດຣ. ອາວາງ
ຮຈ. ອາມັດ ປິນ ຮຈ. ຈຸມັດ

ກຳປູເຈຍ
ພະນະທ່ານ ຊຸນ ທິລິດ

ອິນໂດເນເຊຍ
ພະນະທ່ານ ລາເຟັນດີ ດີຈາມິນ

ມາເລເຊຍ
ພະນະທ່ານ ຕານ ສີຮີ ດຣ, ມຸຮາມມັດ ຊາຟີ ແອັບບູລາ

ສປປ ລາວ
ພະນະທ່ານ ພູໂຂງ ສີສຸລາດ

ມຽນມາ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຢໍ ຕິນ ຊະເວ

ຟີລິບປິນ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ
ນ. ໂລຊາລີໂອ້ ກອນຊາເລດ ມານາໄລ

ໄທ
ພະນະທ່ານ ປອ. ເສລີ ນິນທະສຸດ

Singapore ສິງກະໂປ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ນ. ຈັນ ເຮັງຈີ

ຫວຽດນາມ
ພະນະທ່ານ ນ. ເລ ທິ ທຸ

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR 2009-2012

ຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR (2009-2012)

ບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ
ພະນະທ່ານ ເປຮິນ ດາໂຕ ດຣ. ອາວາງ ຮຈ. ອາມັດ ບິນ
ຮຈ, ຈຸມັດ (ຕັ້ງແຕ່ ເດືອນພະຈິກ 2011)

ກຳປູເຈຍ
ພະນະທ່ານ ປອ. ອິມ ເຢັນຕຽນ

ອິນໂດເນເຊຍ
ພະນະທ່ານ ລາເຟັ້ນດີ ດີຈາມິນ

ມາເລເຊຍ
ພະນະທ່ານ ດາໂຕ ສິນິ ດຣ. ມູຮາມັດ ຊາຟິ ອັບບູລາ

ສປປ ລາວ
ພະນະທ່ານ ບຸນເກີດ ສັງສິມສັກ

ມຽນມາ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ຢໍ ຕິນ ຊະເວ

ຟີລິບປິນ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ
ໂລຊາລີໂອ້ ກອນຊາເລດ ມານາໂລ

ໄທ
ພະນະທ່ານ ປອ. ສິປະພາ ເພັດຊະລະມິສິ

ສິງກະໂປ
ພະນະທ່ານ ລິຊາດ ມັກນັສ

ຫວຽດນາມ
ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລະຖະທູດ ຫງຽນ ໂດຍຮຸ່ງ
(ຕັ້ງແຕ່ເດືອນພະຈິກ 2010)

**ຖະແຫຼງການ
ສິດທິມະນຸດອາຊຽນ**

ແລະ

**ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ
ກ່ຽວກັບ**

ການຮັບຮອງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (AHRD)

ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ

ພວກເຮົາ, ປະມຸກລັດ/ລັດຖະບານ ສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມບັນດາປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ອາຊຽນ”), ປະກອບດ້ວຍ ປູໄນ ດາລຸຊາລາມ, ຣາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດອິນໂດເນເຊຍ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ມາເລເຊຍ, ສາທາລະນະລັດ ສະຫະພັນ ມຽນມາ, ສາທາລະນະລັດ ຟິລິບປິນ, ສາທາລະນະລັດສິງກະໂປ, ຣາຊະອານາຈັກໄທ, ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ, ເນື່ອງໃນໂອກາດກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນ ຄັ້ງທີ 21 ທີ່ ພະນົມເປັນ, ກຳປູເຈຍ;

ໂດຍຍືນຍັນຄືນ ຄຳໝັ້ນໝາຍຂອງພວກເຮົາຕໍ່ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຫຼັກການອາຊຽນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ, ກໍຄືຫຼັກການປະຊາທິປະໄຕ, ຫຼັກການນິຕິກຳ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດີ;

ໂດຍຍຳຄືນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງພວກເຮົາຕໍ່ຖະແຫຼງການສາກົນກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ກົດບັດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນການປະຕິບັດວຽກ, ແລະ ເຄື່ອງມືສິດທິມະນຸດສາກົນອື່ນໆ ທີ່ອາຊຽນເປັນພາຄີ;

ໂດຍຍຳຄືນ ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມພະຍາຍາມອາຊຽນໃນການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ ລວມທັງຖະແຫຼງການຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ ແລະ ຖະແຫຼງການກຳຈັດຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ກັບແມ່ຍິງໃນພາກພື້ນອາຊຽນ;

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ຈະຊ່ວຍສ້າງຂອບວຽກສຳລັບການຮ່ວມມືທາງດ້ານສິດທິມະນຸດໃນພາກພື້ນ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນຂະບວນການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນ;

ຈິງຖະແຫຼງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຫຼັກການທົ່ວໄປ

1. ທຸກຄົນເກີດມາມີເສລີພາບ ແລະ ມີກຽດສັດສິ ແລະ ສິດທິເທົ່າທຽມກັນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມາດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຄຸນນະທຳ ແລະ ຄວນມີການກະທຳຕໍ່ກັນ ແລະ ກັນ ດ້ວຍຈິດວິນຍານຂອງມະນຸດສະທຳ.
2. ທຸກຄົນມີສິດ ໃນສິດ ແລະ ເສລີພາບຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ທີ່ນີ້ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນໃດໆ ເຊັ່ນ ເຊື້ອຊາດ, ເພດ, ອາຍຸ, ພາສາ, ສາດສະໜາ, ການເມືອງ ຫຼື ຄວາມຄິດເຫັນອື່ນໆ, ສັນຊາດ ຫຼື ຕົ້ນກຳເນີດທາງສັງຄົມ, ຖານະທາງເສດຖະກິດ, ການເກີດ, ຄວາມພິການ ຫຼື ສະຖານະອື່ນໆ.
3. ທຸກຄົນມີສິດໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ໃນຖານະບຸກຄົນຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ. ທຸກຄົນມີສິດສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ. ທຸກຄົນມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງທາງດ້ານກົດໝາຍຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ .
4. ສິດທິແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຄົນພິການ, ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ, ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ ແມ່ນບໍ່ສາມາດຖືກຕັດແຍກຈາກກັນ, ເປັນອົງປະກອບອັນສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດແປງແຍກອອກຈາກສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ.
5. ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີສິດໄດ້ຮັບການຊົດໃຊ້ຄືນແບບບັງຄັບ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ, ຈະຖືກຕັດສິນໂດຍສານ ຫຼື ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດອື່ນໆ ສຳລັບການລະເມີດສິດທິຂອງບຸກຄົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ຫຼື ກົດໝາຍ.
6. ການຊົມໃຊ້ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຈະຕ້ອງມີຄວາມດຸນດ່ຽງ ກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ເນື່ອງຈາກວ່າທຸກຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ບຸກຄົນ, ຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ ແລະ ຕໍ່ກັບການດຳລົງຊີວິດຂອງ

ຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ມັນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບພື້ນຖານທີ່ແທ້ຈິງຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ.

7. ສິດທິມະນຸດແມ່ນມີລັກສະນະຈັກກະວານ, ບໍ່ສາມາດຕັດແຍກຈາກກັນ, ເປັນເອກະລາດ ແລະ ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ. ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຢູ່ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແບບເປັນທຳ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ, ໂດຍແບບດຽວກັນ ແລະ ເນັ້ນໜັກແບບດຽວກັນ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດທິມະນຸດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງພື້ນຖານຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານການ ເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ນິຕິກຳ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ສາດສະ ໜາ.
8. ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຂອງແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຄົນອື່ນ. ການປະຕິບັດສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ຈະຕ້ອງມີຂອບເຂດຕາມກົດໝາຍກຳນົດເພື່ອຈຸດປະສົງຄວາມຮັບປະກັນການຮັບຮູ້ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຄົນອື່ນ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມຂອງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄຳສັ່ງຂອງລັດ, ສາທາລະນະສຸກຂອງລັດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງສາທາລະນະ, ຄວາມມີອະລິຍະທຳຂອງ ສາທາລະນະ ລວມທັງສະຫວັດດີການທົ່ວໄປຂອງປະຊາຊົນໃນສັງຄົມປະຊາທິປະໄຕ.
9. ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງນັ້ນ ຄວນຍືດໜັ້ນຫຼັກການຄວາມຍຸຕິທຳ, ພາວະວິໄສ, ການບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ, ການບໍ່ຈຳແນກ, ການບໍ່ປະເຊີນໜ້າ ແລະ ຫຼີກລ່ຽງສອງມາດຕະຖານ ແລະ ການກ່ຽວຂ້ອງກັບການເມືອງ, ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ, ລວມທັງ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

ສິດທິທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດທິພົນລະເມືອງ

10. ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຍຶດໝັ້ນ ທຸກສິດທິທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ສິດທິຂອງພົນລະເມືອງຕາມຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດສາກົນ ໂດຍສະເພາະ ທຸກປະເທດສະມາຊິກ ຍຶດໝັ້ນສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານດັ່ງນີ້:
 11. ທຸກຄົນມີສິດທິໃນການມີຊີວິດຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ດ້ວຍກົດ ໝາຍ, ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກພາກຊີວິດຕາມທີ່ກຳນົດ ໄວ້ໃນກົດໝາຍ
 12. ທຸກຄົນມີສິດທິເສລີພາບສ່ວນຕົວ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ, ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກຈັບກຸມແບບບັງຄັບ, ຄົນຫາ, ກັກຂັງ, ລັກພາຕົວ ຫຼື ຮຸບການອື່ນໆທີ່ມີການຖອນສິດເສລີພາບ.
 13. ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກໃຊ້ເປັນທາດຮັບໃຊ້ ຫຼື ຂ້າທາດໃນທຸກຮູບ ແບບ ຫຼື ຖືກລັກພາຕົວ ຫຼື ຄ້າມະນຸດ ລວມທັງການຄ້າຂາຍອະໄວຍະວະ.
 14. ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກທໍລະມານ ຫຼື ການກະທໍາທີ່ປ່າເຖື່ອນ, ບໍ່ມີມະນຸດສະທໍາ ຫຼື ການກະທໍາທີ່ເຊື່ອມຊາມ ຫຼື ການລົງໂທດ.
 15. ທຸກຄົນມີສິດເສລີພາບໃນການເຄື່ອນໄຫວໄປມາ ແລະ ອາໄສຢູ່ພາຍໃນຊາຍແດນຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ມີສິດອອກຈາກປະເທດໃດໜຶ່ງ ລວມທັງປະເທດຂອງຕົນເອງ ແລະ ກັບຄືນປະເທດຂອງຕົນ.
 16. ທຸກຄົນມີສິດທິໃນການຊອກຫາ ຫຼື ໄດ້ຮັບການລີ້ໄພໃນປະເທດອື່ນອີງຕາມກົດໝາຍຂອງປະເທດດັ່ງກ່າວ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍສາກົນ.

17. ທຸກຄົນມີສິດທິໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ, ນໍາໃຊ້, ສະຫຼະ ແລະ ມອບຊັບສິນທີ່ບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມາຄອບຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ທັງທີ່ເປັນການຄອບຄອງໂດຍຕົນເອງ ຫຼື ຮ່ວມ ກັບບຸກຄົນອື່ນ. ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກຕັດສິດຄອບຄອງຊັບສິນເຫຼົ່ານັ້ນໂດຍພາລະການ.
18. ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີສິດໄດ້ຮັບສັນຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ, ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກຕັດສິດໃນການໄດ້ຮັບສັນຊາດ ຫຼື ປະຕິເສດການປ່ຽນສັນຊາດ.
19. ຄອບຄົວໃນຖານະເປັນຫົວໜ່ວຍທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ພື້ນຖານຂອງສັງຄົມ ມີສິດທິຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງໂດຍສັງຄົມ ແລະ ໂດຍປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທຸກໆປະເທດ. ຍິງ -ຊາຍ ທີ່ເຖິງອາຍຸກະສຽນມີສິດທິຈະແຕ່ງດອງກັນປົນພື້ນຖານຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ເຫັນດີຢ່າງເຕັມໃຈຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອສ້າງຄອບຄົວ ແລະ ຢ່າຮ້າງຕາມກົດໝາຍກຳນົດ.
20. (1) ທຸກຄົນທີ່ຖືກດໍາເນີນຄະດີທາງອາຍາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບສິດໃນການສັນນິຖານວ່າເປັນຜູ້ບໍ່ລິສຸດຈົນກວ່າຈະພິສູດໄດ້ວ່າຜູ້ກ່ຽວມີຄວາມຜິດແທ້ ດ້ວຍການດໍາເນີນການຜ່ານຂະບວນການໄຕ່ສວນທີ່ຍຸຕິທໍາ ແລະ ຜ່ານການຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ມີສິດອໍານາດ, ເອກະລາດ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີຢ່າງມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ໂດຍຜູ້ຖືກວ່າຫາມີສິດໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ.
 - (2) ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດທາງອາຍາ ປົນພື້ນຖານການກະທໍາ ຫຼື ລະເວັ້ນການກະທໍາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດວ່າເປັນຄະດີອາຍາ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍພາຍໃນ ກໍ່ຄືກົດໝາຍສາກົນ, ໃນຂະນະທີ່ກະທໍາ ຫຼື ງົດເວັ້ນການກະທໍານັ້ນ ແລະ ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະໄດ້ຮັບການລົງໂທດໜັກກວ່າໂທດທີ່ລະບຸຢູ່ໃນກົດໝາຍໃນຂະນະທີ່ກະທໍາຄວາມຜິດ.
 - (3) ບໍ່ມີບຸກຄົນໃດຈະຖືກໄຕ່ສວນ ຫຼື ລົງໂທດຕໍ່ການກະທໍາຜິດຊໍ້າ ຊຶ່ງ

ຜູ້ກ່ຽວໄດ້ຖືກຕັດສິນເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ຫຼື ພື້ນຜິດໄປແລ້ວຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີອາຍາຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.

21. ທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບອິດສະຫຼະຈາກການເຂົ້າມາຍັງກ່ຽວເລື່ອງສ່ວນຕົວ, ເລື່ອງຄອບຄົວ, ເຮືອນຊານ ຫຼື ການສື່ສານຕ່າງໆ ລວມທັງຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວ ຫຼື ການໂຈມຕີກຽດສັກສີ ຫຼື ຊື່ສຽງຂອງບຸກຄົນນັ້ນ. ທຸກຄົນມີສິດທິຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ວຍກົດໝາຍຕໍ່ການກະທຳທີ່ເປັນການຫຍຸ້ງກ່ຽວດັ່ງກ່າວ.
22. ທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບໃນການຄົ້ນຄິດ, ມະໂນທຳ ແລະ ສາດສະໜາ. ທຸກຮູບແບບທີ່ບໍ່ມີການອິດກັ້ນ, ການຈຳແນກ ແລະ ການກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດຄວາມກຽດຊັງ ບົນພື້ນຖານສາດສະໜາ, ຄວາມເຊື່ອ ຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກລົບລ້າງ.
23. ທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ການສະແດງອອກ ລວມທັງສິດໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ບໍ່ມີການແຊກແຊງ ຫຼື ຊອກຄົ້ນຫາ, ໄດ້ຮັບ ແລະ ສົ່ງອອກຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນວ່າຈະເປັນທາງດ້ານວາຈາ ຫຼື ລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ຜ່ານສື່ໂດຍຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບຸກຄົນນັ້ນ.
24. ທຸກຄົນມີສິດທິທີ່ຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະພາບໃນການໂຮມຊຸມນຸມຢ່າງສັນຕິ.
25. (1) ທຸກຄົນທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງປະເທດຂອງຕົນ ມີສິດທິຈະເຂົ້າຮ່ວມ ໃນວຽກງານຂອງລັດຖະບານໃນປະເທດຕົນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຜ່ານຂະບວນການເລືອກຕັ້ງເອົາຜູ້ຕາງໜ້າຢ່າງມີປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນ.
- (2) ທຸກຄົນມີສິດທິ ຈະລົງຄະແນນສຽງການເລືອກຕັ້ງຕາມແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຢ່າງແທ້ຈິງ, ຊຶ່ງການເລືອກຕັ້ງຕ້ອງເປັນແບບທົ່ວໄປ ແລະ ການລົງຄະແນນສຽງແບບເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ລົງຄະແນນແບບປິດລັບ ໂດຍຮັບປະກັນການສະແດງອອກເຖິງເຈດຈຳນົງຂອງຜູ້ມີສິດເລືອກຕັ້ງຢ່າງເສລີ ອີງຕາມກົດໝາຍພາຍໃນ.

ສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ

26. ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຍິດໜຶ່ງຕໍ່ທຸກໆສິດທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດສາກົນ ໂດຍສະເພາະປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຢືນຢັນດັ່ງນີ້:
27. (1) ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ມີສິດເຮັດວຽກ, ມີອິດສະຫຼະໃນການເລືອກວຽກທີ່ຈະເຮັດ, ມີສະພາບການເຮັດວຽກທີ່ຍຸຕິທຳ, ເໝາະສົມ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ມີສິດໃນການເຂົ້າຫາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາຫວ່າງງານ.
- (2) ທຸກຄົນມີສິດໃນການສ້າງຕັ້ງສະຫະພັນກຳມະບານ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມສະຫະພັນກຳມະບານຕາມທີ່ຕົນເອງເລືອກເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນເອງ ຕາມລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ.
- (3) ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ເຍົາວະຊົນ ຈະບໍ່ຖືກສະແຫວງຫາຜົນກຳໄລທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ. ຜູ້ຈ້າງງານເດັກ ແລະ ເຍົາວະຊົນ ເພື່ອເຮັດວຽກທີ່ຂັດສິນລະທຳ, ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸກຂະພາບ, ຊີວິດ ຫຼື ຂັດຂວາງການພັດທະນາແບບປົກກະຕິ ລວມທັງການສຶກສາຂອງພວກເຂົາຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ. ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຈະຕ້ອງກຳນົດອາຍຸຕໍ່າສຸດສຳລັບແຮງງານເດັກ ຊຶ່ງການຈ້າງແຮງງານເດັກອາຍຸຕໍ່າກວ່າເກນອາຍຸໃນການເຮັດວຽກແມ່ນເປັນສິ່ງຕ້ອງຫ້າມ ແລະ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ.
28. ທຸກຄົນມີສິດທິຈະໄດ້ຮັບມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດທີ່ພຽງພໍສຳລັບຕົນເອງ, ຄອບຄົວ ໃນນັ້ນລວມເອົາ:
 - a. ສິດໃນອາຫານທີ່ພຽງພໍ ແລະ ສາມາດຫາໄດ້, ເສລີພາບຈາກຄວາມອຶດຫິວ ແລະ ການເຂົ້າຫາອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປອດໄພ.
 - b. ສິດໃນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ;
 - c. ສິດສຳລັບທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ພຽງພໍ ແລະ ສາມາດຫາໄດ້.

- d. ສິດໃນການປິ່ນປົວ ແລະ ການບໍລິການສັງຄົມທີ່ຈໍາເປັນ.
 - e. ສິດທີ່ສໍາລັບນໍ້າດື່ມສະອາດ ແລະ ສຸກຂະອະນາໄມ.
 - f. ສິດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ປອດໄພ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ.
29. (1) ທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະມີສຸຂະພາບ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ຈິດໃຈແບບຈະເລີນພັນໃນມາດຕະຖານທີ່ສູງເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ແລະ ໄດ້ຮັບການບໍລິການຮັກສາສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ເຂົ້າເຖິງການອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານການແພດ.
- (2) ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຈະຕ້ອງສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີໃນການເອົາຊະນະມົນທົນ, ຄວາມງຽບ, ປະຕິເສດ ແລະ ການຈໍາແນກໃນການປ້ອງກັນ, ການຮັກສາ, ການດູແລ ແລະ ສະໜັບສະໜູນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການທໍລະມານຈາກພະຍາດຕິດຕໍ່ຕ່າງໆ ລວມທັງພະຍາດເອດ HIV/AIDS.
30. (1) ທຸກຄົນມີສິດໃນການໄດ້ຮັບການຄໍ້າປະກັນທາງສັງຄົມ ລວມທັງການປະກັນສັງຄົມ ຖ້າຫາກມີ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອວິທີທາງແກ່ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ສາມາດຄົງຢູ່ດ້ວຍຕົນເອງໄດ້ຢ່າງມີສັກສີ ແລະ ເໝາະສົມ.
- (2) ການປົກປ້ອງພິເສດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕໍ່ແມ່ໃນໄລຍະເວລາ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງເກີດລູກຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນນິຕິກຳ ແລະ ກົດໝາຍພາຍໃນແຕ່ລະປະເທດ. ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ແມ່ສາມາດລາພັກງ່າໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ຫຼື ຍຸດງານໂດຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງສັງຄົມຢ່າງພຽງພໍ.
- (3) ແມ່ ແລະ ເດັກມີສິດໄດ້ຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ, ເດັກທຸກຄົນແມ່ນວ່າຈະເກີດຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກເອກະສານສົມລົດຈະສາມາດຊົມໃຊ້ການປົກປ້ອງສັງຄົມແບບດຽວກັນ.
31. (1) ເດັກທຸກຄົນມີສິດໃນການສຶກສາ.

- (2) ການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມຈະຕ້ອງເປັນພາກບັງຄັບຕໍ່ທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ, ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມໃນຮູບແບບຕ່າງໆຈະຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງສໍາລັບທຸກຄົນດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມ, ການສຶກສາຂັ້ນວິຊາຊີບຈະຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີໂດຍທົ່ວໄປ, ການສຶກສາຂັ້ນສູງຈະຕ້ອງເຂົ້າເຖິງໂດຍທຸກຄົນບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມສາມາດ.
- (3) ການສຶກສາຈະຕ້ອງດໍາເນີນໄປໃນແນວທາງເພື່ອມຸ່ງໃຫ້ເກີດການພັດທະນາບຸກຄະລິກຂະພາບຂອງມະນຸດ ແລະ ຄວາມສໍານຶກໃນກຽດສັກສີຂອງຕົນຢ່າງເຕັມທີ່, ການສຶກສາຈະຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຄົາລົບສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານໃນລັດສະມາຊິກອາຊຽນ ນອກຈາກນີ້ການສຶກສາຕ້ອງເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນແຕ່ລະສັງຄົມຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຕ້ອງເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຜ່ອນສັ້ນຜ່ອນຍາວ ແລະ ມິດຕະພາບລະຫວ່າງແຕ່ຊາດພັນ, ກຸ່ມເຊື້ອຊາດ ແລະ ສາດສະໜາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍກິດຈະກຳຂອງອາຊຽນເພື່ອຮັກສາສັນຕິພາບ.
32. ທຸກຄົນມີສິດ ຈະແມ່ນ ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຮ່ວມກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງອິດສະຫຼະໃນວຽກງານວັດທະນະທໍາ, ມ່ວນຊື່ນໃນສິນລະປະ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງພົມຕ່າງໆ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ທີ່ເກີດຈາກການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ວັນນະຄະດີ ຫຼື ພະລິດຕະພັນສິນລະປະອື່ນໆທີ່ຕົນເປັນຜູ້ແຕ່ງຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ.
33. ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຕ້ອງດໍາເນີນບາດກ້າວ ດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ຜ່ານການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ເຕັກນິກ ໂດຍໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນທີ່ມີຢູ່ຢ່າງສູງສຸດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ຕໍ່ສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ສັງຄົມ

ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້.

- 34. ລັດສະມາຊິກອາຊຽນອາດຈະກຳນົດຂອບເຂດການຄ້າປະກັນສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄົນສັນຊາດຕົນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສິດທິມະນຸດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ.

ສິດທິໃນການພັດທະນາ

- 35. ສິດທິໃນການພັດທະນາເປັນສິດທິມະນຸດທີ່ບໍ່ສາມາດຕັດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້ຊຶ່ງມະນຸດທຸກຄົນ ແລະ ປະຊາຊົນອາຊຽນມີສິດທິໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ, ປະກອບສ່ວນ, ຊົມໃຊ້ສິດ, ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຍືນຍົງຈາກການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ ການພັດທະນາການເມືອງ. ສິດທິໃນການພັດທະນາຄວນຈະໄດ້ຮັບການດຳເນີນການໃຫ້ບັນລຸຜົນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສຳລັບຄົນລຸ່ນປະຈະບັນ ແລະ ຄົນລຸ່ນຫຼັງຢ່າງເປັນທຳ. ຂະນະທີ່ການພັດທະນາອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການຊົມໃຊ້ສິດທິມະນຸດ, ແຕ່ຂາດການພັດທະນາອາດຈະບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊອບທຳໃນການລະເມີດສິດທິມະນຸດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສິນທິສັນຍາດ້ານສິດທິມະນຸດທີ່ໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ.

- 34. ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຄວນຈະຮັບຮອງເອົາ ໂຄງການພັດທະນາການຕອບໂຕ້ທາງດ້ານບົດບາດຍິ່ງຊາຍທີ່ມີຄວາມໝາຍຕາມທິດຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ສ້າງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ລວມທັງການປົກປ້ອງ ສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ຍືນຍົງສຳລັບປະຊາຊົນອາຊຽນໃນການຊົມໃຊ້ສິດທິມະນຸດຕາມທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ ບົນພື້ນຖານຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການພັດທະນາໃນອາຊຽນໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ.

ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຮັບຮູ້ວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດທິໃນການພັດທະນາຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີນະໂຍບາຍການພັດທະນາທີ່ມີປະສິດທິພາບລະດັບຊາດ ຕະຫຼອດຮອດ ການພົວພັນເສດຖະກິດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມເສດຖະກິດສາກົນທີ່ເອື້ອອຳນວຍ. ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຄວນຫັນຮູບແບບດ້ານຕ່າງໆຂອງສິດທິໃນການພັດທະນາໄປໃຊ້ໃນຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ ການຮ່ວມມືອື່ນໆ ແລະ ຈະຕ້ອງເຮັດວຽກກັບປະຊາຄົມສາກົນເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ການດຳເນີນການຄ້າທີ່ມີຄວາມເປັນທຳ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ສິດທິຕໍ່ສັນຕິພາບ

- 38. ທຸກຄົນ ແລະ ປະຊາຊົນອາຊຽນມີສິດທິທີ່ຈະມີສັນຕິພາບພາຍໃນກອບອາຊຽນດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ຄວາມມີສະຖຽນລະພາບ, ຄວາມເປັນກາງ ແລະ ເສລີພາບ ເພື່ອໃຫ້ສິດທິດັ່ງກ່າວທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ລັດສະມາຊິກອາຊຽນຄວນສືບຕໍ່ການເສີມຂະຫຍາຍມິດຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນການເສີມສ້າງສັນຕິພາບ, ຄວາມສາມັກຄີປ່ອງດອງ ແລະ ຄວາມມີສະຖຽນລະພາບໃນພາກພື້ນ.

ການຮ່ວມມືໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ

- 39. ລັດສະມາຊິກອາຊຽນສະແດງຈຸດຍືນຮ່ວມກັນ ແລະ ຕັດສິນໃຈນຳກັນເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ຊຶ່ງສາມາດບັນລຸໄດ້ດ້ວຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນ / ອົງກອນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ.
- 40. ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ຈະຖືກຕີຄວາມວ່າເປັນການ

ນຳໃຊ້ກັບລັດໃດໜຶ່ງ, ກຸ່ມຄົນ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ມີສິດດຳເນີນການເພື່ອບັນທອນ ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການຂອງອາຊຽນ ຫຼື ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍແກ່ ສິດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຖະແຫຼງການສະບັບນີ້ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆທີ່ ອາຊຽນເປັນພາຄີ.

ຮັບຮອງໂດຍປະມຸກລັດ/ຫົວໜ້າລັດຖະບານຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ ພະນົມເປັນ ໃນວັນທີ ສິບແປດ, ພະຈິກ, ສອງພັນສິບສອງ, ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດສະບັບດຽວ.

ຖະແຫຼງການພະນົມເປັນ ກ່ຽວກັບ ການຮັບຮອງ ເອົາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ

ພວກເຮົາ ປະມຸກລັດ/ຫົວໜ້າລັດຖະບານປະເທດສະມາຊິກສະມາຄົມປະຊາຊາດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (ອາຊຽນ) ໃນໂອກາດກອງປະຊຸມສູດຍອດອາຊຽນຄັ້ງທີ 21 ທີ່ ນະຄອນຫຼວງພະນົມເປັນ, ປະເທດ ກຳປູເຈຍ, ຢືນຢັນຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງອາຊຽນໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ສ້າງເສີມສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ ຕະຫຼອດຮອດ ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນ ລວມທັງຫຼັກການປະຊາທິປະໄຕ, ການປົກຄອງລັດດ້ວຍກົດ ໝາຍ ແລະ ການປົກຄອງທີ່ດີ, ຍຳຄົນ ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງ ອາຊຽນ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກຕໍ່ກົດບັດ ສປຊ ແລະ ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ ສປຊ, ຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆທີ່ອາຊຽນເປັນພາຄີ ຕະຫຼອດຮອດຖະແຫຼງການອາຊຽນອື່ນຕໍ່ກັບສິດທິມະນຸດ, ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງບົດບາດຂອງຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດ (ໄອຈາ) ທີ່ເປັນສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງໃນການຮັບຜິດຊອບການສ້າງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ, ຊຶ່ງໄດ້ປະກອບສ່ວນ ໃນການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນທີ່ໄປຕາມທິດປະຊາຊົນ ແລະ ຖືປະຊາຊົນເປັນໃຈກາງ ແລະ ເປັນພາຫະນະອັນໜຶ່ງ ສຳລັບການພັດທະນາສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ບັນລຸສັກສີຄວາມເປັນມະນຸດ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ດີຂຶ້ນຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ, ສະແດງຄວາມຍິນດີ ໄອຈາໃນການພັດທະນາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ ທີ່ກວມລວມຮອບດ້ານໂດຍມີການປົກສາຫາລືກັບອົງກອນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງອາຊຽນ ແລະ ຄູ່ພັດທະນາອື່ນໆ.

ຮັບຮູ້ການປະກອບສ່ວນຢ່າງມີຄວາມໝາຍຂອງອົງກອນຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງຂອງອາຊຽນ ແລະ ຄູ່ພັດທະນາອື່ນໆ ໃນການສ້າງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນອົງກອນເຫຼົ່ານັ້ນສືບຕໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ສິນທະນາປົກສາຫາລືກັບໄອຈາ.

ໃນນີ້ ຮັບຮອງ:

1. ຮັບຮອງເອົາຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ,
2. ຢືນຢັນຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຮົາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການສ້າງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດໃນພາກພື້ນ, ແລະ,
3. ຢືນຢັນເພື່ອສືບຕໍ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງພວກເຮົາ ໃນການຮັບປະກັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ ກົດບັດ ສປຊ, ຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດ ສປຊ, ຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆ ທີ່ອາຊຽນເປັນພາຄີ ຕະຫຼອດຮອດຖະແຫຼງການອາຊຽນຕ່າງໆກ່ຽວຂ້ອງກັບສິດທິມະນຸດ. ເຮັດທີ່ ນະຄອນຫຼວງພະນົມເປັນ, ຣາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ, ໃນວັນທີ ສິບແປດ, ພະຈິກ, ສອງພັນສິບສອງ, ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດສະບັບດຽວ.

ສໍາລັບ: ບູຣໄນ ດາຣຸຊາລາມ

ຮາຈີ ຮັດຊານໍ ໂບດເກຍ
ຊຸນຕານບູຣໄນ ດາຣຸຊາລາມ

ສໍາລັບ: ຣາຊະອານາຈັກ ກໍາປູເຈຍ

ສົມເດັດ ອາຄາ ໂມຫາ ເສນາ ປາຕີ ໂຕເຈ ຮຸນແຊນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍາລັບ: ອິນໂດເນເຊຍ

ສຸຊິໂລ ບໍາບັງ ຢຸດໂດໂຍໂນ

ປະທານາທິບໍດີ

ສໍາລັບ: ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ທອງສິງ ທໍາມະວົງ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍາລັບ: ມາເລເຊຍ

ດາໂຕ ສຣີ ໂມນ ນາຈິບ ຕຸນ ອັບດຸນ ລາຊັກ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍາລັບ: ສາທາລະນະລັດສະຫະພາບມຽນມາ

ຢູ ທຽນ ເຊນ
ປະທານາທິບໍດີ

ສໍາລັບ: ສະຫາລະນະລັດຟິລິບປິນ

ເບນິໂນ ສ. ອາກິໂນ III

ປະທານາທິບໍດີ

ສໍາລັບ: ສາທາລະນະລັດ ສິງກະໂປ

ຫຼີ ຊຽນລິງ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍາລັບ: ຣາຊະອານາຈັກໄທ

ຍິງລັກ ຊິນນະວັດ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍາລັບ: ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ

ຫງຽນ ເຕິນ ດຽນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

**ຄະນະກຳມາທິການ
ລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ
ວ່າດ້ວຍ
ສິດທິມະນຸດ
(ພາລະບົດບາດ)**

ໜ້າວຽກຂອງ

ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ

ອີງຕາມມາດຕາ 14 ຂອງກົດບັດອາຊຽນ, ຄະນະກຳມາທິການລະຫວ່າງລັດຖະບານອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ (AICHR) ຕ້ອງປະຕິບັດງານໂດຍສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດໜ້າວຽກ (TOR) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1 ຈຸດປະສົງ

ຈຸດປະສົງຂອງ AICHR ແມ່ນເພື່ອ:

- 1.1. ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ;
- 1.2. ຍືດໜັ້ນສິດທິຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນໃຫ້ຢູ່ດ້ວຍສັນຕິພາບ, ກຽດສັກສີ ແລະ ຄວາມຮຸ່ງເຮືອງ;
- 1.3. ປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈຸດປະສົງອາຊຽນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດບັດອາຊຽນໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມການມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີໃນພາກພື້ນ, ມິດຕະພາບ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ, ກໍຄືຄວາມຢູ່ດີ, ຊີວິດການເປັນຢູ່, ສະຫວັດດີການ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນໃນຂະບວນການສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນ;
- 1.4. ເພື່ອສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດພາຍໃນພາກພື້ນ, ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງການຮັບຮູ້ລັກສະນະສະເພາະຂອງຊາດ ແລະ ພາກພື້ນ ແລະ ເຄົາລົບຊຶ່ງກັນແລະກັນຕໍ່ພື້ນຖານຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ສາດສະໜາ ແລະ ຄຳນຶງເຖິງຄວາມດຸ່ນດ່ຽງລະຫວ່າງສິດທິ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ;

- 1.5. ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືພາກພື້ນ ດ້ວຍການສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາ ຍາມຂອງຊາດ ແລະ ຂອງພາກພື້ນ ຕໍ່ກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ; ແລະ
- 1.6. ຍຶດໜັ້ນມາດຕະຖານສາກົນດ້ານສິດທິມະນຸດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໂດຍ ຖະແຫຼງການ ສປຊ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິມະນຸດ, ຖະແຫຼງການວຽນນາ ແລະ ແຜນການປະຕິບັດງານ, ແລະ ບັນດາສິນທິສັນຍາສາກົນ ດ້ານສິດທິມະນຸດຕ່າງໆ ທີ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນເປັນພາຄີ.

2 ຫຼັກການ

AICHR ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳດ້ວຍຫຼັກການລຸ່ມນີ້:

- 2.1. ເຄົາລົບຫຼັກການອາຊຽນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງກົດບັດອາຊຽນ, ໂດຍສະເພາະ :
 - a) ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຄວາມສະເໝີພາບ, ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ ແລະ ເອກະລັກຂອງຊາດຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ;
 - b) ບໍ່ແຊກແຊງກົດຈະການພາຍໃນຂອງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ;
 - c) ເຄົາລົບສິດທິຂອງທຸກປະເທດສະມາຊິກໃນການນຳພາຊາດຂອງຕົນໂດຍເປັນອິດລະຫຼະຈາກການແຊກແຊງພາຍນອກ, ການໂຄ່ນລົ້ມ ແລະ ການບັງຄັບ;
 - d) ຍຶດໜັ້ນຕໍ່ລັດແຫ່ງກົດໝາຍ, ການປົກຄອງທີ່ດີ, ຫຼັກການປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ລັດຖະທຳມະນູນຂອງລັດ;
 - e) ເຄົາລົບເສລີພາບພື້ນຖານ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ;

- f) ຍຶດໜັ້ນຕໍ່ກົດບັດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ກົດໝາຍສາກົນ, ລວມທັງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ມະນຸດສະທຳສາກົນ, ທີ່ສະມາຊິກອາຊຽນເປັນພາຄີ; ແລະ
- g) ເຄົາລົບຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານວັດທະນະທຳ, ພາສາ, ແລະ ສາດສະໜາ ຂອງປະຊາຊົນອາຊຽນ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຍົກສູງສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ບົນຈິດໃຈການສ້າງຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວຈາກຫຼາກຫຼາຍຄວາມແຕກຕ່າງ.

2.2. ເຄົາລົບຫຼັກການສິດທິມະນຸດສາກົນ, ລວມທັງຄວາມເປັນລັກສະນະຈັກກະວານ, ການບໍ່ແຍກອອກຈາກກັນ, ການພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຂອງສິດທິມະນຸດທັງໝົດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ, ກຳລິ ຄວາມຍຸຕິທຳ, ພາວະວິໄສ, ການບໍ່ເລືອກປະຕິບັດ, ການບໍ່ຈຳແຍກ, ແລະ ການຫຼີກລ່ຽງສອງມາດຕະຖານ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ເປັນເລື່ອງການມືອງ;

- 2.3 ຮັບຮູ້ວ່າຄວາມຮັບຜິດຊອບພື້ນຖານເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານແມ່ນເປັນໜ້າທີ່ຂອງແຕ່ລະປະເທດສະມາຊິກ;
- 2.4 ສືບຕໍ່ແນວທາງສ້າງສັນ ແລະ ການບໍ່ປະເຊີນໜ້າ ແລະ ການຮ່ວມມືເພື່ອເພີ່ມທະວີການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ; ແລະ
- 2.5 ການຮັບເອົາວິທີທາງທີ່ເປັນວິວັດທະນາການທີ່ຈະປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາກົດລະບຽບ ແລະ ມາດຕະຖານສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ.

3 ໜ່ວຍງານປົກສາຫາລືລະຫວ່າງລັດຖະບານ

AICHR ແມ່ນອົງກອນລະຫວ່າງລັດຖະບານ ແລະ ເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງອາຊຽນ ເຊິ່ງເປັນອົງການໃຫ້ການປົກສາຫາລື.

- 4.1. ພັດທະນາຍຸດທະສາດເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບພື້ນຖານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນສ້າງປະຊາຄົມອາຊຽນ;
- 4.2. ປັບປຸງຖະແຫຼງການສິດທິມະນຸດອາຊຽນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສ້າງຂອບວຽກສຳລັບການຮ່ວມມືສິດທິມະນຸດຜ່ານຫຼາຍກອງປະຊຸມອາຊຽນ ແລະ ເຄື່ອງມືອື່ນໆກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ;
- 4.3. ເພີ່ມຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ສາທາລະນະ ກ່ຽວກັບ ສິດທິມະນຸດ ແກ່ປະຊາກອນອາຊຽນໂດຍຜ່ານການສຶກສາ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
- 4.4. ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະສິນທິສັນຍາສິດທິມະນຸດສາກົນທີ່ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນເປັນພາຄີຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
- 4.5. ສົ່ງເສີມປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການພິຈາລະນາການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນເຄື່ອງມືສິດທິມະນຸດສາກົນ;
- 4.6. ສົ່ງເສີມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເຄື່ອງມືສິດທິມະນຸດອາຊຽນຢ່າງເຕັມສ່ວນ;
- 4.7. ໃຫ້ບໍລິການປຶກສາຫາລື ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກກ່ຽວກັບວຽກງານສິດທິມະນຸດໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານອາຊຽນເມື່ອໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ;
- 4.8. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົນທະນາ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບໜ່ວຍງານອາຊຽນອື່ນໆ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຊຽນ ລວມທັງອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມພົນລະເຮືອນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນ, ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນພາກທີ V ຂອງ ກົດບັດອາຊຽນ;

- 4.9. ປຶກສາຫາລືກັບສະຖາບັນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນແຫ່ງຊາດ, ພາກພື້ນ, ແລະ ສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປ້ອງສິດທິມະນຸດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ;
- 4.10. ຮັບຂໍ້ມູນຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປ້ອງສິດທິມະນຸດ;
- 4.11. ປັບປຸງແນວທາງທີ່ເຫັນດີຮ່ວມກັນ ແລະ ຈຸດຢືນ ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານສິດທິມະນຸດສຳລັບອາຊຽນ;
- 4.12. ກະກຽມການຄົ້ນຄວ້າບັນຫາສິດທິມະນຸດທີ່ສຳຄັນຂອງອາຊຽນ;
- 4.13. ສົ່ງບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງກົດຈະກຳຂອງຕົນ, ຫຼື ບົດລາຍງານອື່ນທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ ເຖິງລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນ; ແລະ
- 4.14. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ຕົນໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນ.

ສະມາຊິກ

- 5.1. AICHR ຕ້ອງປະກອບມີປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ.
- 5.2. ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນແຕ່ລະປະເທດຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳ AICHR ເພື່ອເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານຂອງຕົນ.

ຄຸນຈຸດທີ່

- 5.3. ເມື່ອແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າປະຈຳ AICHR, ປະເທດສະມາຊິກຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຂອງເພດ, ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນຂະແໜງສິດທິມະນຸດ.
- 5.4. ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນໃນຂັ້ນຕອນພາຍໃນ ປະເທດສະມາຊິກຕ້ອງປຶກສາຫາລືກັບຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເໝາະສົມ ໃນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ AICHR.

ວາລະດຳລົງຕຳແໜ່ງ

- 5.5. ຜູ້ຕາງໜ້າແຕ່ລະທ່ານມີວາລະດຳລົງຕຳແໜ່ງ 03 ປີ ແລະ ອາດຈະໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຄືນອີກໜຶ່ງສະໄໝ.
- 5.6. ເຖິງວ່າຈະກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 5.5, ລັດຖະບານທີ່ແຕ່ງຕັ້ງອາດຈະຕັດສິນໃຈ ໂດຍໃຊ້ຄຸນພິນິດໃນການປ່ຽນຜູ້ຕາງໜ້າ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

- 5.7. ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າແຕ່ລະທ່ານ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດບັດອາຊຽນ ແລະ ໜ້າວຽກສະບັບນີ້.
- 5.8. ຜູ້ຕາງໜ້າແຕ່ລະຄົນມີພັນທະໃນການເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ AICHR. ຖ້າຫາກຜູ້ຕາງໜ້າບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເນື່ອງຈາກເຫດສຸດວິໄສ, ລັດຖະບານຂອງຜູ້ຕາງໜ້າຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ປະທານ AICHR ຊາບຢ່າງເປັນທາງການ ໃນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າຊົ່ວຄາວດ້ວຍສິດທິຈຳເປັນເຕັມສ່ວນໃນການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງລັດຖະບານນັ້ນ.

ປະທານ AICHR

- 5.9. ປະທານ AICHR ຕ້ອງແມ່ນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງປະເທດສະມາຊິກທີ່ເປັນປະທານອາຊຽນ.
- 5.10. ປະທານ AICHR ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໂດຍສິນຄ່ອງກັບໜ້າວຽກສະບັບນີ້, ເຊິ່ງປະກອບມີ:
 - a) ນຳພາການກະກຽມບົດລາຍງານ AICHR ແລະ ນຳສະເໜີບົດລາຍງານນັ້ນທີ່ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດ ;
 - b) ປະສານງານກັບຜູ້ຕາງໜ້າ AICHR ລະຫວ່າງກອງປະຊຸມ AICHR ກັບ ໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - c) ເປັນຕົວແທນ AICHR ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ທີ່ AICHR ໄດ້ມອບໃຫ້ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ; ແລະ
 - d) ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນທີ່ AICHR ໄດ້ມອບໃຫ້ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບໜ້າວຽກສະບັບນີ້.

ເອກະສິດ ແລະ ອະພິສິດ

- 5.11. ອີງຕາມມາດຕາ 19 ຂອງກົດບັດອາຊຽນ, ຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງການຂອງ AICHR ສາມາດຊົມໃຊ້ເອກະສິດ ແລະ ສິດຄຸ້ມກັນ ຕາມຄວາມຈຳເປັນເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

6 ໂຄງຮ່າງ

ອຳນາດການຕັດສິນໃຈ

6.1. ອຳນາດການຕັດສິນໃຈຂອງ AICHR ຕ້ອງອີງໃສ່ການປຶກສາຫາລື ແລະ ສຽງເອກະສັນອີງຕາມມາດຕາ 20 ຂອງກົດບັດອາຊຽນ.

ຈຳນວນກອງປະຊຸມ

6.2. AICHR ຕ້ອງຈັດກອງປະຊຸມສາມັນ 02 ຄັ້ງຕໍ່ປີ. ກອງປະຊຸມ ແຕ່ລະຄັ້ງ ປົກກະຕິຕ້ອງບໍ່ເກີນ 05 ວັນ.

6.3. ກອງປະຊຸມສາມັນຂອງ AICHR ຕ້ອງຖືກຈັດສະລັບກັນ ທີ່ກອງ ເລຂາອາຊຽນ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນທີ່ເປັນປະທານອາ ຊຽນ.

6.4. ຖ້າເຫັນວ່າຈຳເປັນ AICHR ອາດຈະຈັດກອງປະຊຸມເພີ່ມເຕີມທີ່ ກອງເລຂາອາຊຽນ ຫຼື ສະຖານທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກຜູ້ຕາງ ໜ້າ.

6.5. ຖ້າມີຄວາມຈຳເປັນ, ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດອາຊຽນອາດ ຈະສະເໜີ AICHR ຈັດກອງປະຊຸມ.

ສາຍການລາຍງານ

6.6. AICHR ຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ບົດລາຍງານອື່ນທີ່ ໝາະສົມ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດເພື່ອພິຈາລະນາ.

ຂໍ້ມູນສາທາລະນະ

6.7. AICHR ຕ້ອງແຈ້ງສາທາລະນະຊາຢ່າງເປັນໄລຍະ ກ່ຽວກັບກັບ ໜ້າວຽກ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງຕົນ ໂດຍຜ່ານເຄື່ອງມືຂໍ້ມູນ ສາທາລະນະທີ່ເໝາະສົມຂອງ AICHR.

ສາຍພົວພັນກັບໜ່ວຍງານສິດທິມະນຸດອື່ນພາຍໃນອາຊຽນ

6.8. AICHR ເປັນສະຖາບັນຄຸ້ມຄອງສິດທິມະນຸດໃນອາຊຽນ ມີໜ້າ ທີ່ຮັບຜິດຊອບລວມໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ໃນອາຊຽນ.

6.9. AICHR ຕ້ອງເຮັດວຽກກັບທຸກໜ່ວຍງານອາຊຽນທີ່ເຮັດວຽກໃນ ດ້ານສິດທິມະນຸດເພື່ອເລັ່ງການກຳນົດຮູບແບບການເຮັດວຽກຂອງ ໜ່ວຍງານນັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ AICHR. ໃນຈຸດນີ້, AICHR ຕ້ອງປຶກສາຫາລື, ປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມື ຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ ໜ່ວຍງານນັ້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະ ເຊື່ອມ ໂຍງກັບ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດຂອງອາຊຽນ.

7 ໜ້າທີ່ຂອງເລຂາທິການ ແລະ ກອງເລຂາອາຊຽນ

7.1. ເລຂາທິການອາຊຽນອາດຈະຍົກບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງ AICHR ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 11.2 (a) ແລະ (b) ຂອງກົດບັດອາ ຊຽນ. ໃນການປະຕິບັດດັ່ງກ່າວ, ເລຂາທິການອາຊຽນຕ້ອງແຈ້ງ ລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ໄປພ້ອມກັນ.

7.2. ເລຂາທິການອາຊຽນຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວຽກງານເລຂາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນແກ່ AICHR ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອຮັບປະກັນການເຮັດ ວຽກທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກແກ່ກອງເລ ຂາທີ່ເຮັດວຽກສະໜັບສະໜູນ AICHR, ອີງຕາມການເຫັນດີຂອງ ເລຂາທິການໃຫຍ່ອາຊຽນ ປະເທດສະມາຊິກອາດຈະມອບໝາຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ກອງເລຂາອາຊຽນ.

8 ແຜນວຽກ ແລະ ງົບປະມານ

- 8.1. AICHR ຕ້ອງກະກຽມ ແລະ ສົ່ງແຜນວຽກສໍາລັບໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ພ້ອມກັບ ແຈ້ງງົບປະມານ ສໍາລັບຮອບວຽນ 05 ປີ ໃຫ້ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນຮັບຮອງ, ໂດຍການແນະນຳຂອງຄະນະກຳມາທິການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນຂອງອາຊຽນ.
- 8.2. AICHR ຈະຕ້ອງກະກຽມ ແລະ ສົ່ງງົບປະມານປະຈຳປີ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ມີບຸລິມະສິດ ໃຫ້ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີການຕ່າງປະເທດຮັບຮອງ, ໂດຍການແນະນຳຂອງຄະນະກຳມາທິການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນຂອງອາຊຽນ.
- 8.3. ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນຕ້ອງສະໜອງງົບປະມານປະຈຳປີຕາມຈໍານວນສ່ວນແບ່ງທີ່ເທົ່າທຽມກັນ.
- 8.4. AICHR ອາດຈະຮັບແຫຼ່ງທຶນຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນສໍາລັບກິດຈະກຳພິເສດ ສໍາລັບແຜນວຽກສະເພາະ.
- 8.5. AICHR ຕ້ອງສ້າງການບໍລິຈາກທີ່ປະກອບດ້ວຍການປະກອບສ່ວນແບບສະໝັກໃຈຈາກປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນໆ.
- 8.6. ທຶນ ແລະ ແຫຼ່ງທຶນອື່ນໆ ຈາກປະເທດທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກອາຊຽນ ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ສໍາລັບການສົ່ງເສີມສິດທິມະນຸດ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສຶກສາ ພຽງຢ່າງດຽວ.
- 8.7. ທຶນທັງໝົດທີ່ AICHR ນຳໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບໍລິຫານ ແລະ ເບີກຈ່າຍໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການເງິນທົ່ວໄປຂອງອາຊຽນ.
- 8.8. ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານກອງເລຂາໃຫ້ AICHR ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ງົບປະມານຂອງງົບປະຕິບັດງານປະຈຳປີຂອງກອງເລຂາອາຊຽນ.

9 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ ແລະ ສຸດທ້າຍ

- 9.1. ພາລະບົດບາດກຳນົດໜ້າວຽກສະບັບນີ້ ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເມື່ອກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດຮັບຮອງ.

ການປັບປຸງ

- 9.2. ປະເທດສະມາຊິກສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຢ່າງເປັນທາງການເພື່ອສະເໜີປັບປຸງພາລະບົດບາດກຳນົດໜ້າວຽກນີ້ໄດ້.
- 9.3. ຄໍາຮ້ອງປັບປຸງຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໂດຍຄະນະກຳມາທິການຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນປະຈຳອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານການປຶກສາຫາລືກັບ AICHR ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນເພື່ອຮັບຮອງ.
- 9.4. ການປັບປຸງດັ່ງກ່າວມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເມື່ອ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນຮັບຮອງ.
- 9.5. ການປັບປຸງດັ່ງກ່າວຕ້ອງບໍ່ເປັນອະຄະຕິຕໍ່ສິດທິ ແລະ ພັນທະທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກ ຫຼື ອີງຕາມພາລະບົດບາດກຳນົດໜ້າວຽກ ກ່ອນ ຫຼື ໃນມື້ທີ່ປັບປຸງ.

ການທົບທວນ

- 9.6. ພາລະບົດບາດກຳນົດໜ້າວຽກສະບັບນີ້ ສາມາດລິເລີ່ມການທົບທວນຄືນຫຼັງຈາກຫ້າປີ ພາຍຫຼັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ການທົບທວນນີ້ ແລະ ການທົບທວນຕໍ່ມາຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຕາມກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນ, ດ້ວຍການຄໍາເນົ່າເຖິງການສືບຕໍ່ເປີດກວ້າງການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດພາຍໃນອາຊຽນ.

9.7. ຕໍ່ບັນຫານີ້, AICHR ຕ້ອງປະເມີນວຽກຂອງຕົນ ແລະ ສິ່ງຂໍ້ສະເໜີແນະ ເພື່ອໃຫ້ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນພິຈາລະນາກ່ຽວກັບ ຄວາມພະຍາຍາມຈະປະຕິບັດຕໍ່ໄປໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດພາຍໃນອາຊຽນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງກົດບັດອາຊຽນ ແລະ ພາລະບົດບາດກຳນົດໜ້າວຽກ.

ການຕີຄວາມໝາຍ

9.8. ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍຂອງພາລະບົດບາດທີ່ກຳນົດໜ້າວຽກສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນເປັນຜູ້ຕັດສິນ.

ລາຍຊື່ສະມາຊິກຄະນະລະດັບສູງ ກ່ຽວກັບ ໜ່ວຍງານສິດທິມະນຸດອາຊຽນ (HLP)

■ ບູໄນ ດາຣຸຊາລາມ
 ພະນະທ່ານ ດາໄຕ້ ຟຊູຟິ ອັບດຸລ ກາຟິ
 ເລຂາທິການຖາວອນ
 ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ການຄ້າ

■ ກຳປູເຈຍ
 ພະນະທ່ານ ອິມ ເຢັນຕຽງ
 ທີ່ປຶກສາລັດຖະບານກຳປູເຈຍ
 ປະທານຄະນະກຳມາທິການສິດທິມະນຸດກຳປູເຈຍ

■ ອິນໂດເນເຊຍ
 ພະນະທ່ານ ລາຊມັດ ບຸດິມານ
 ຫົວໜ້າຝ່າຍການເມືອງ, ຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສິນທິສັນຍາດິນແດນ
 ກົມພົວພັນການຕ່າງປະເທດ

■ ສປປ ລາວ
 ພະນະທ່ານ ບຸນເກີດ ສັງສິມສັກ
 ຮອງລັດຖະມົນຕີຕ່າງປະເທດ
 ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

■ ມາເລເຊຍ
 ພະນະທ່ານ ຕານ ສຸ ອາມັດ ຟູຊິ ອັບດຸລ ລາຊັກ
 ເອກອັກຄະລັດຖະທູດທົ່ວໄປ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

■ ມຽນມາ

ພະນະທ່ານ ຍູ ມະຍັດ ໂກ
ເລຂາທິການກຸ່ມສິດທິມະນຸດມຽນມາ
ຫົວໜ້າກົມ, ກົມບໍລິຫານທົ່ວໄປ
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

■ ຟິລິບປິນ

ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ໂລຊາລີໂອ ຈີ. ທານາໂລ
ລາຊທູດພິເສດ
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

■ ສິງກະໂປ

ພະນະທ່ານ ບິລາຣາລີ ກົວຊິການ
ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

■ ໄທ

ພະນະທ່ານ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ ສີຫາສັກ ພວງເກດແກ້ວ
ຜູ້ຕາງໜ້າຖາວອນໄທປະຈຳສຳນັກງານ ສປຊ ທີ່ ເຊີແນວ

■ ຫວຽດນາມ

ພະນະທ່ານ ຟາມ ກວາງ ວິນ
ຜູ້ຊ່ວຍປະທານປະເທດ
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ